

Libri Canticorū

Ca. I

**Eiusdē reuerendissimi patris/dñi Hugonis rē.
postilla super Canticacanticorū incipit.
Expositio Capituli. I.**

Osculet me de^o p^r. b
Osculo oris sui. i. vnde filij sui. Ut sic: a
Osculet me oscu
lo oris sui. i. ad erudi
endū rē cōciliādū me

deo/nō angelos/nō patriarchas/nō pphe
tas mittat: s̄ ipsū filiū in ppria psona mit
tat. Ut ad ipsū filiū pōt sermo dirigi sub b
filiū: a Osculet me/filiū ipse: b Oscu
lo oris sui. i. nō tā p aliū: s̄ ore pprio me
erudiat: tme sibi loquēte nō spernat. Hoc
impletū credim⁹: qñ sedens in mōte doce
bat discipulos suos/dicēs: Beati paupes
spiritu: quoniam ipsoz est regnū cglor⁹: Matth. v. a. Ybi reue
ra osculū sui oris ppriū dedit: qz apertis os suū gaudiū regnī
celestis nobis pmisit. Est autem os multiplex: vnde suscipit
osculū. s. Os carnis: a quo suscipit osculū luxuriosū. Os de
monis: a quo sumit osculū venenosū. Os hominis: a quo su
mit osculū domesticū. Os dei: a quo sumit osculum sanctū.
Prīmū est malū: secūdū peius: tertīū bonū: quartū melius:
quia religiosum. Unde illud eligens p̄ ceteris sancta aia/ait:
Osculet me osculo oris sui. Nec nominat cuius osculū
desiderat: qz tanta est vis amoris: vt quem p̄sentē in corde r
cognitū tenet: quēlibet cognoscere putet. De primo osculo dī
Proverb. viij. c. de muliere stulta: Apprehendit iuuenē r de
osculat eū. Secūdū osculū dedit ioab amasē. ij. Regl. xx. c.
Et iudas dñio: Matth. xxvj. e. Tertīū dedit isaac iacob filio
suo/dicens: Da mihi osculū fili mi: Gen. xxvij. d. De quarto
dīc aplūs Ro. vlt. c. Salutate inuicē in osculo sancto. Et in
hoc osculo tria notant mystice. Primo osculantū labia sese
cōsōciant. Secūdo interiores anhelū cōspirant. Tertio cor
pora ipsa sibi inuicē appropinquāt. In primo figurat cōiun
ctio naturarū hominis r verbi. In secūdo vnio spiritus diui
ni r humani. In tertio cōparticipatio passionū christi r chri
stiani. De pmo dicit: Verbū caro factū est: Joh. i. b. De se
cundo: Qui adheret deo vnus spiritū est. j. Corinth. vj. d. De
tertio dicit: Si cōplantati facit sum⁹ similitudinē mortis ei⁹:
simul r resurrectionis erim⁹: Roma. vi. a. Vel moraliter:
Labia sunt instrumentū sermonis: ideo designat in eoz con
iunctiōe: mutua vicissitudo nostraz orationū: in cōspiratiōe
anhelitū: vnanimitas voluntatū: in cōiunctiōe corporū: sup
portatio onerū. De pmo: Iaco. vlt. d. Orate p inuicem vt
saluemini. De secūdo dicit: Act. iij. f. Multitudinis credē
tū erat cor vnū r anima vna. De tertio: Gal. vj. a. Alter al
teri⁹ onera portate. Item ē osculū ad pedes p peccatorē re
missionē: osculū ad manus p gratiarū actionē: osculū ad os
p rēcōciliationē: vel grata dilectionē. Primū est in cōfessio
ne: secūdum in deuotione: tertīū in cōtemplatiōe. Primū est
p̄sentū siue incipientiū: De quo: Luc. viij. f. Ecce mulier q
erat in ciuitate peccatrix: vt cognouisset qz iesus accubisset i
domo simonis leprosi/attulit alabastrū vnguētū: r stās retro
secus pedes lachrymis cepit rigare pedes eius: r capillis ca
pitris sui tergere: r osculabatur pedes ei⁹. Secūdū ē offerentiū
siue pficientiū. Tertīū est pfectoz. Primū dignū est: secun
dū dignius: tertīū dignissimū. Unde sponsa/non osculū pe
dum: non manū: sed osculū oris qd est dignissimū petens:
ait: Osculet me osculo oris sui. Et nota qz non querit
suauitū: nec basium: sed osculū. Suauitū quidē impudicā mū
lierū est: basium: cōiugatorū: osculū: amicorū. Habet autem
sponsus labia sua: r sponsa similē. Labia sponsi sunt miseri
cordia et veritas: labia sponsę sunt amor r timor. Et hęc q̄t
tuor labia sibi inuicē cōiungunt: Nā misericordia amorī cō
iungit: r veritas timorī. Tria oportet eam habere quę oscu
lum petit. s. p̄nitentiā: qua de malis p̄teritis erubescat: puri

**Incipiunt Canticacanticorū.
Capituli. I.**

Osculetur
me osculo oris
sui: Quia me
liora sunt vbe
ra tua vno/strā
gratia vnguētis optimis.

tatem/qua per bonā cōscientiā cōspectui sponsi mundā se re
p̄senter: feruorem spirituale: quo bona quę deus sibi cōtulit
ardēter diligat: r ad ea quę nōdum habet alacriter currat. Et
ita necessario habet triplex osculū: rēcōciliatorū/remunera
torū/cōtemplatorū. Primū ad pedes: vt dictū est: p remis
sione peccatorū. Secūdū ad manus p mu
nere virtutū. Tertīū ad os pro cognitiōe
secretorū. Siue a plausione seu a blāditio
ne dī: a Osculet me osculo oris sui:

q. d. sponsa: applaudit mihi sponsus me⁹
et blandiat. i. dulcē r blandū se mihi exhi
beat: qui terrificū r asperū se exhibere cō
suevit in veteri testamēto. Et hoc quidem
pmiserat ipse p Esaiā vlt. d. Quō si māt
blandiat filio suo: ita r ego cōsolabor vos.
Et hoc impletū testat aplūs Iob. xij. e.
vbi dīc: Nō em accessistis ad tractabilē et
accessibilē ignem r turbīnē r pcellam rē.
sed accessistis ad sion montē r ciuitatē

dei viuētis hierusalē celestē: r multoz milīū angeloz frequē
tiā: r ecclesiā p̄mituoz: qui cōscripti sunt in cglis: et iudicem
omnium deum r spiritū iustoz: p̄fectoz: r testamēti noui
mediatorē iesum: r sanguinis aspersionē melius loquētem q̄
abel. Et nota qz non dicit sponsa: Osculet me osculo suo: sed
osculo oris sui: qz nō sibi patrē p vnionē cōiugij postulat: sed
filiū: qui os patris dicit: quia mūdo patrē manifestauit: sicut
os mentis intellectū ostēdit. Dicit etiā os dei sacra scriptu
ra. Vñ Esa. xxx. a. Os em meū nō interrogasti. i. sacra sc̄p
turā nō p̄suluisti: Et fm b̄ s̄sus ē: a Osculet me osculo
oris sui. i. doctrinā sacre scripture mihi applicet: quā olim
soli populo iudeoz p̄iuxerat. Itē os dei dī cet⁹ p̄dicatorū.
Vñ Iher. xv. d. Si sepaueris p̄ciosū a vili. i. aiaz a pctō:
qñ os meū eris. Et fm b̄ ē s̄s: a Osculet me/dīc spōsa:
b Osculo oris sui. i. cetū p̄dicatorū mihi mittat: quē olim
soli populo iudeoz miserat. Quia meliora sūt vbera
tua vno. Vbera s̄pōsi ē. Loquit em more amātis: q p̄e
feruore dilectionis ordinem loquēdi non valet obseruare. Et
quasi sponsus quēreret: quare aduentū meū siue osculū meū
desideras: qñ p̄sere alloquēs/respōdet: Quia meliora
sunt vbera tua. i. doctrina r refectio p̄sentie tue: siue euan
gelicę doctrine: vñ vno. i. feruore legis: vt q̄bustibet alijs
documentis: quę paruulos enecant: sicut vinū. Et reuera/me
liora sūt vbera tua vno: quia: e Fragrātia sunt. i.
redolētia: vnguētis optimis. i. bonis spiritibus: quib⁹
euāgelica doctrina tota fragrat r redolet. Quē ideo dī
cunt vnguēta optima: qz nō tm corpus curant a fetore vitio
rum: sed etiā inuisibiliter reficiunt animā collatione virtutū.
Vbera s̄pōsi nominat salomon: qd muliebze ē tm: vt ostē
dat in p̄ncipio sui carminis ista amatoria eē: et nō ad litterā
sed spūaliē eē intelligēda. Verūtāmē sponsus habet sua vbe
ra: r sponsa similē sua: q in datione osculi mutuo cōiungunt.
Dextrū vber sponsi est longanimitas: qua patiēter pctōres
expectat. Sinistrū vber ē clemētia: q clemētē suscipit p̄nitē
tes. De pmo vber fundit lac capreum: lac amarum valde:
lac quidē iustę damnatiōis: fm qd dicit Ro. ij. a. An diuiti
as bonitatis ei⁹ r patiētie r lōganimitatis cōtemnis: Igno
ras qm benignitas dei ad p̄nitentiā te adducit: scdm duriciā
aut tuā r cor impēnitēs thesaurīcas tibi irā i die ire r reuela
tionis iusti iudicij dei. De secūdo vber mulge lac pietatis et
pp̄tationis: fm qd legi⁹ Esa. lv. b. Derelinquat impius viā
suā: r vir iniqu⁹ cogitationes suas: r reuertat ad dñm et mise
rebit⁹ eius: r ad dñm nostrū quoniam multus est ad ignoscendū.
Dextrū vber spōsę est cōgratulariō: de quo fundit lac exhor
tationis. Sinistrū vber est cōpassiō: de q fugit lac cōsolatio
nis. Unde Ro. xij. c. Gaudere cū gaudentibus: flere cū flen
tibus. Habet r spōsus alia duo vbera: quib⁹ incessanter lactat
filios suos: q sunt misericordia r veritas. Dextrū miscōdia: si
nistrū veritas. Et de miscōdia fugit lac indulgētie: de veritate
vero fugit lac doctrine. Est aut triplex miscōdia spōsi. Prima
est speciosa: secūda spaciōsa: tertia p̄ciosa. Speciosa purificat

Libera sponsi

Libera sponse

Alia vber
ra sponsi

Triplex miseri
cordia sponsi

- a vitis aiaz et corporū. Spaciola locupletat diuitijs charis/
matū spūaliū. Preciosa accumulāt delicias gaudiorū celestīū.
P̄. 44. Prima speciosa dī: qz facit aīaz speciosa: vt sit oīs glia ei? filie
P̄. 18. regis abint. Secūda spaciola: qz a sūmo cēlo egressio eius.
Tertia p̄ciola: qz pcul et de vltimis finib? p̄ciū ei? Prouer.
vlt. b. Itē prima p contritiōē cor
affligit ad dolendū. Secūda per de/
uotionē emollit ad amandū. Tertia
celestī quodaz roze pfundit ad gau/
dendū. Itē triplex misericordia est
iux triplicē ip̄i? noīs interpretatiōē. Dicit em̄ miscōia q̄si r/
gozū miscōia cor donā: Juxta h̄ p̄ma miscōia sumit. Dicit etiā
miscōia q̄si mittens deorsū rigore cordis: Et fm̄ h̄ sumit se/
cūda miscōia. Dicit et miscōia q̄si mīti suauitate rigat cor: Et
iux h̄ sumit tertia miscōia. De p̄ma dī Eccl. xxv. d. Spec/
iosa ē miscōia i tpe tribulatiōis: q̄si nubes pluuię i tpe siccita/
P̄. 32. tis. De secūda dī in P̄. Misericordia dñi plena ē fra. De
P̄. 83. tertia sūt dī i P̄. Misericordiam et veritatem diligit deus:
gratiā et gloriā dabit dñs. De vberē dextro spon̄i. Sinistru
vber spon̄i ē veritas. Quē triplex est. Prima in verē carnis
P̄. 84. assūptiōē. Un̄ P̄. Veritas de fra orta ē. Secūda ē i p̄mis/
sione. Un̄ dīc dñs: Joh. xvij. c. Sermo tu? veritas ē. Ter/
P̄. 116. tia i retributiōē. Un̄ P̄. Veritas dñi manet in eternū. Ha
bet etiā spōsa hęc duo vbera. s. miscōia et veritatē. De p̄mo q/
dem lac pietatis: de secundo lac securitatis extrahit. Est aut
misericordia spon̄e triplex. Prima est indulgere inimico et
orare p̄ eo. Secūda peccatōrē a peccato suo auellere. Tertia
pauperū inopiā releuare de p̄rio. De p̄ma dī Matth. v. g.
Diligite inimicos v̄ros: bñfacite his q̄ oderūt vos: et orate p̄
p̄sequētib? et calūniantib? vos. De secūda dicit Jaco. vlt. d.
Qui cōuerit fecerit peccatōrē ab errore vię suę: saluabit ani/
mā ei? a morte: et op̄it multitudinē pctōp. De tertia dī Da/
niel. iij. e. Peccata tua elemosynis redime: et iniquitates tuas
misericordijs pauperū. Itē ē triplex veritas spōse. Prima ē
veritas p̄fessiōis. Secūda fidei siue laudis. Tertia opatiōis.
Itē duo vbera spōse/duob? vberib? spōsi i dātōe osculī de/
lectabiliter cōiungunt. Itā dextrū vber spon̄i sinistro vberī
spōse iūgit: et sinistru dextro. Triplici em̄ miscōie spōsi: q̄ est
dextrū vber ei? triplex veritas spōse: q̄ est sinistru vber ei?
quodā miro mō p̄iūgit. Veritas q̄dē p̄fessiōis obuiat spect/
ose miscōie: vbi est pctōp remissio. Veritas fidei obuiat spa/
ciōse miscōie: Itā sup̄ veritatē fidei/charismata spūalia edifi/
cant: q̄ sūt miscōie spaciōse. Veritas opatiōis respōdet mis/
ericōie p̄ciōse: qz facit oīa p̄pter deū. vnde recipit p̄miū p̄/
ciolum. Ecce habes quō dextrū vber spōsi et sinistru spōse in
dātōe osculī suauiter p̄iūgunt. Silt sinistru vber spōsi dex/
tro spōse p̄iūgit: totū totū. i. triplex veritas spōsi/triplici mi/
sericōie spon̄e. Veritas em̄ assūptiōis carnis obuiat p̄me
misericōie spōse: q̄ est indulgere inimico et orare p̄ eo. Ad
hoc em̄ ch̄ist? verā carnē assumpsit: vt peccata misericordit
indulgeret: et pro inimicis oraret. Veritas p̄missiōis obuiat
secūde misericōie spōse: q̄ est peccatōrē a peccato auellere.
Talib? em̄ q̄ hoc faciūt: p̄mittit dñs regnū celoz. Un̄ Pro/
uerb. xxiij. b. Erue eos qui ducunt ad mortē: et q̄ trahunt ad
interitū liberare ne cesses. Tertia veritas spōsi. i. veritas re/
tributiōis obuiat tertię miscōie spon̄e: q̄ est pauperū inopiā
de p̄rio releuare. Itā p̄ misericordijs pauperū/merces eter/
na retribuit: vt patet: Matth. xxv. d. Has obulatiōes vberū
P̄. 84. spon̄i et spon̄e breuiter cōmemorat P̄. cū dicit: Miscōia et
veritas obuiauerūt sibi. S; nec osculū tacuit. Un̄ ait: Justi/
cia et pax osculatē sunt. Recte ē salomon post osculū spon̄i et
spon̄e: statim adiūgit de vberib? eoz: Itā obulatio vber oz/
culū oris comitat. Dicit igit spōsa: Osculet me spōs? me?
osculo oris sui/ n̄ pedū vltimanū: qz meliora sūt vbera
tua/ o tu spon̄a: vino fragrantia vnguētis optimis. i.
vngueto spūalis sapiētie: vngueto celestī gr̄e: vngueto imar/
cessibilis gl̄ie: q̄b? euāgelice doctrine vbera redolēt. Primū
quidē bonū ē: secūdū meli? tertiū optimū. Primū h̄ euāge/
lica doctrina in eruditōe. Secūdū in collatione. Tertiū in
p̄missiōe: Itā euāgelii sapiētia docet/ gratiā p̄fert/ gl̄ia spō/
det. Sūt et alia tria vngueta q̄b? fragrat euāgelii. s. vnguētū
cōtritiōis/ deuotiōis/ pietatis. Primū bonū ē: s. de specieb?
amarissimis ē cōfectū: q̄ crescit i horto n̄ro: hoc ē de peccat/
p̄rijs. Secūdū meli? qz de specieb? p̄ciolissimis cōfectū: q̄
crescit i horto dñi: hoc ē de oib? bñficijs ch̄isti. Tertiū op/
timū/ et tñ de speciebus vltimis
p̄fectū: q̄ crescit in horto primi:
hoc est de oib? miserijs. p̄rior.
Primū ē p̄gitiuū/ dolorē facit.
Secūdū ē p̄pitiuū/ dolorē lenit.

Triplex miseri/
cordia spon̄e

adolescentule dile/
xerūt tenuis. Tra

Tertiū sanatiuū/ morbu expellēs. Sequit. a. Oleū effu/
sum nomē tuū. Alia causa ē q̄re spōsa osculū spōsi deside/
rat: qz. i. nomen tuū/ qd est ch̄ist? est oleum effusum. i.
suauē et iocūdū. q. d. spōsa: qz teip̄sū nōdū amplecti vult pos/
sū: interea odor noīs tui ex desiderio meū p̄noctabit. Dicit
aut nomē ch̄isti oleū: qz reficit lassos/ sanat languidos/ illuminat
cēcos/ superat omī nomī. Un̄ P̄bil. ij. a. Ch̄ist? fac? ē p
nobis obediens v̄s ad mortē: p̄opt qd et de? illū exaltauit
et donauit illi nomē qd ē sup omē nomē. Et Act. iij. c. Non
est aliud nomē datū hoib? sub cēlo in q̄ oporteat nos saluos
fieri. Vel sic: Nomē tuū. i. fama nomis tui: qd olim clausū
fuit in iudēa/ sic oleū in vase: est oleū effusum. i. toti mūdo
manifestatū. Un̄ iux cōsuetū modū sc̄pturę: nomē p̄notiōe
accipitur: Sic ibi: Protegat te nomē dei iacob. i. noīa? de
iacob. Et ē sensus: Oleū effusū nomē tuū. i. tu noīa? es
oleū effusū: dolorē pctōp mitigat: dura corda molliciat: tri/
stes letificat. De hoc dicit Esa. x. f. Cōputrefcet iugū a facie
olei. Et Esa. lxj. a. Ut darē eis coronā p̄ cinere: et oleū gau/
diū p̄ luctu. Un̄ ipse spōsus/ nō nisi p̄ gratiā nobis inornit:
merito hic p̄ nomen gratiā eius accipitur. Et de hoc oleo dī
Eccl. ix. b. Omī tempore sint vestimenta tua cādida: et oleū
de capite tuo non deficiat. Et Prouer. xij. c. The saurus
desiderabilis: oleum in habitaculo vel in tabernaculo iusti.
Hoc oleū effusū est. i. extra vas suū sumum. Quis quidē p̄riū
hui? olei/ ch̄ist? est/ plenū v̄s ad summū. De cui? plenitudi
ne nos oēs accepim? gratiā p̄ gr̄a: Joh. i. b. Nomē igit spō
si effusū fuit q̄si oleū in die pentecostes/ cū sp̄s sanctū effudit
in discipulos: Act. ij. a. Sic ipse p̄miserat p̄ Jobelē. ij. g. Et
erit inqt post hęc/ effundā de spū meo sup omē carnē. Et qz
oleū effusū est/ nomē tuū: b. Ideo adolescentule di/
lexerunt te. i. rudes in fide: q̄ exuto veteri homie cū acit? Col. 1. b.
suis/ iduerūt nouū. c. Mimis. i. vebement. Et iō s̄ymmino
genere dīc: adolescentule: qz ardēt? amāt q̄ adolescentuli: i. quo
etiā fecūditas notat et hūilitas. Quid igit erit si ad effusiōē
solū? noīs ita diligit spōsus/ cū res et veritas ip̄i? apparebit:
De oib? em̄ q̄ spōsi sunt/ nihil potuit noīare spōsa qd lōg?
a rei veritate cēt ip̄i? q̄ nomē ei?. Un̄ dīc Glo. Quia te el/
sētia videre n̄ possūt: sola dulcedine noīs tui te oib? reb? ante/
ponūt. d. Trahe me zc. Ducitqz vox expectantium in/
carnationē saluatoris: et dona ip̄i? cōmēdantiū: hic subinfert
vox illoz q̄ post incarnationē ad fidē venerūt. Illa vt spōsus
veniret/ et osculū afferret rogabat: ista non eū ad se descendere
sed se post eū ad celos ascendere desiderat. S; qz se p̄ se non
posse cōspici: auxiliū ei? et ducatū implozat/ dīcēs: c. Tra/
he me post te. Scdm̄ beatū Bern. loquit spōsa vt p̄s. S;
siue synagoga/ siue ecclesia/ siue gl̄iber fidelis aīa loquat: nō
differt: qz oib? cōgruit. Quilibet em̄ trahi indiget q̄diu ē b
corpe mortis hui? Corp? em̄ qd corripit aggrauat aīam: et
terrena inhabitatio dep̄mit sensū m̄lta cogitantē: Sap. ix. c.
Un̄ aplūs clamat: Infelix ego hō: quis me liberabit a corpe
mortis hui? Ro. viij. d. Et P̄. Educ de carcere aīam meā.
Trahi ē postulat spōsa/ siue vt augeat ei pueniēdi celeritas:
siue qz retinet eā adhuc/ p̄p̄ta pōderositas/ siue qz retrahit eā
mūdi suauitas. Vel certe ideo p̄cat trahi a spōso: qz nemo ve/
nit ad eum nisi tract? Un̄ Joh. vj. e. Nemo venit ad me ni/
si p̄at me? traxerit illū. Porro q̄s p̄at trahit/ trahit et fil? qz
indiuisa sunt opa trinitatis: qz indiuisa ē potestas/ sapiētia et
volūtas. Familiari? aut a filio postulat trahi tāq̄ a spōso p/
prio: cui? osculū p̄ postulatuerat. Un̄ Trahe me post te. i.
vini fer corpi vel carni: vt licet caro repugnet: tñ mētis desi/
derio sequar

P̄. 141.

derio sequar te cōpunctione et puerfione quocūq; ieris. **Uel**
a **Trabe me post te** p ifusione gr̃e: vt te seq̃r p libez ar/
 bitrū. **Uel** **Trabe me post te**: quodā mō inuitā vt facias
 volūtariā: **Trabe toz p̃tē**: vt reddas currentē. **Trabe in q̃s**
me post te: aut terrendo minis: aut cedendo flagellis: aut
 blandiēdo beneficijs:

Trabē qd dī Osee. xj.

b **In funiculis adam**

trabā te: i vinculis cha/
 ritatis. Et qd mirū si

Indiget trahi: q̃ post

gigantē currit: q̃ salit

in mōtibz et trāsilat colles:

Ideo sponsa nō valēs sequi nec

volēs deserī: clamat: **a** **Trabe me post te**: ne currā post

alios amatores: aut q̃si i incertū. **Uel** dīc: **Trabe me ad te**:

q̃si cupiēs dissolut et esse cū christo: qd quidē nolebat adhuc:

magis necessariū estimās manere i carne ppter adolefcētū:

las q̃s secū ducere satagebat: q̃ adhuc ei⁹ auxilio indigebant:

sed ait: **Trabe me post te**: vt conuerfatiōis tuę vestigia se/
 qui et virtutē emulari et normā tenere et morū valeā apphen-

dere disciplinā. In his quippe maxie opus ē adiutorio q̃ va/
 leat spōsa abnegare seipsā: et tollere crucē suā et seq̃ spōsū q̃si

duce et p̃ceptore. **Trabe** igit̃ **me post te**: ne currā ego so/
 la: **Licet** sola trahi petierim: currit et adolefcētulę mecum:

Uñ sequit̃: **b** **Currem⁹** ego. s. et adolefcētulę meo exēplo

excitatē. **In odore vnguētoz tuoz**. i. in vmbra tua:

vt imitatioē opū tuoz q̃ velut vnguēta redolēt: vt i p̃sidera/
 tiōe miraculoz tuoz q̃ i fīrmos sanāt velut vnguēta: vt i fa/
 ma siue opitiōe nois tui qd ē oleū effusū: vt i fide et spe eter/
 noz bonoz q̃ sup oīa vnguēta redolēt: vel i doctrina p̃cepto/
 rū. **Uel** sic: **b** **Currem⁹** in odore. i. intra odorē: **d** **An**
guētoz tuoz. i. in via odorifera: quā tuo trāsitu odorifera

reddidisti. **Uel** i fīrmis velut alabastrū oīm vnguētoz spūaliū

viā sanctę cōuerfatiōis quā p̃currēdo nobis mōstrauit: ineffa/
 bili suauitate respicit: p̃sertim cū in via ipsum alabastrū fractū

fit et vnguēta effusa. **Uñ** siquidē bec via crucis ē: in q̃ clauis

et lancea fractū fuit alabastrū et apotheca dissipata: vñ et lar/
 giter eminauerūt vnguēta: quoz odor totā hāc viā et solā mi/
 ra suauitate respicit: et qd ē extra viā istā totū fordet et fetet.

Et ideo spōsa cū adolefcētulis suis intra viā hāc se colligēs

dīc: **Currem⁹** i odore vnguētoz tuoz. **Uñ** **In odo**/
re. i. ad odorē inuestigantes p odorē suauitatis tuę sic canis

venaticus ad odorem inuestigat ferā. **Uel** causalit̃: **c** **In**
odore vnguētoz. i. in vi odoris et virtute vnguētoz

tuozum: quo fames et desiderū tuū excitat i nobis. **Et** hoc

desideriū cū tepidū est: ambulatio est: qñ hō vehemēs: cur/
 sus est. **Amor** em̃ gressus ē: vt dicit **Aug⁹**: et amare ē p̃fiscī:

sed vehemēs amor cursus. **Sed** si odor vnguētoz tantę fru/
 tis ē vt currere faciat: qd faciet vinctio: **Reuera**: volare velo/
 citer. **Aut** etiā hūiliter dīc sponsa: **Currem⁹** in odore vn/
 guētoz tuoz: nō in n̄roz fiducia meritorū: nec in magnitu/
 dine virū n̄roz: sed i multitudine miserationū tuarū: qz nō ē

volētis neq; currētis: s; dei miserētis: **Ro. ix. d.** **Spons⁹** vo/
 lauit: qz vinctiōē habuit. **Uñ** **P̃s.** **Volauit** sup pēnas v̄to/
 rū. **Spōsa** hō currit: qz tñ odorē sētīt **S; oīstur** q̃stio: **Cur**
 singularit̃ se trahi petijt spōsa: et adolefcētulas n̄ adūxit secū:

vt nō trabe me p̃ te: s; trabe nos post te diceret: **Uñ** qd ne

spōsa trahi idiget: et nō magis adolefcētulę: **Ad** h̄ dīc beatus

Bern⁹. qz charitas ita postulabat dīcī. **Duplex** ē em̃ auxilium

spōsi. **Unū** p correctionē: aliud p p̃solationē. **Illud** foris ex/
 ercet: istud iteri⁹ visitat. **Illud** hūilitatē opat̃: istud pusillani/
 mitatē p̃solat. **Illud** trahit: istud currere facit. **Trahimur** em̃

cū rēparationib⁹ et tribulationib⁹ exercemur: **Currim⁹** aut̃ cū

internis p̃solationib⁹ et i p̃solationib⁹ visitamur. **Spōsa** igit̃ qd

austerū et durū est: sibi q̃si forti et p̃fectę retinet: et iō singula/
 rit dīc: **Trabe me**. **Qd** aut̃ dulce et suauē ē: adolefcētulis q̃si

nouit̃is et infirmis cōicāt: et ideo dīc: **Currem⁹** in odore vn/
 guētoz tuoz: socias p̃solationis habere voluit spōsa: nō labo/
 ris. **Ita** fecit et spōsus. **Sol⁹** em̃ ad passiōē venit: sol⁹ i infer/
 nū descendit: sed cū multo comitatu celos gloriofius ascendit.

Signatē aut̃ sponsa se cursurā cū adolefcētulis in odore vn/
 guētoz p̃mittit: qd nō aufa fuit p̃mittere synagoga cū vetu/
 lis suis: qz nō odorē vnguētoz: s; duriciā flagellozū sēserūt.

Uñ em̃ moyses vnguēta attulit: vt eas vngeret et attraheret:
 sed ignē et ferrū: vt eas v̄reret et secaret. **Sed** christ⁹ cū vnguē/
 tis suis venit vt spōsam cū adolefcētulis eius vngeret: nō so/
 lū ad sanitatē et specio/
 sitatem: sed etiam ad
 sacerdotale et regiā di/
 gnitatē: vt dīc **Apoc̃.**
1. b. **Dicit** ergo spōsa:
 Synagoga cū vetulif/
 suis i timore flagello/
 rū fugit a te: ego h̄oz adolefcētulę i odore vnguētoz currem⁹

ad te. **Uñ** odor vnguētoz spōsi p̃t accipi opinio puerfatiōis

et p̃dicatiōis ei⁹: p quē multi ad eū currūt. **Uñ** **Barth. iij. d.**

Abijt opinio ei⁹ p totā syriā: et obtulerūt ei oēs male habētes

varijs lāguozib⁹ et tormētis cōprehēfos: et qd demonia habē/
 bāt et lunaticos et palyticos: et curauit eos: et secutę sūt eū tur/
 be multe: **Quippe** sentiebant fragrantia vnguētozū eius.

Sequit̃. **e** **Introduxit me rex i cellaria sua**. **Dixit**:

rat spōsa: qz currēdu est: et in q̃ et post quē: sed quo currēdu

fit nō dixerat: nunc cōuertēs se ad iuēculas suas quas secū

cursuras p̃miserat: quo currant ostēdit. s. in cellaria sponsi: in

odore q̃ ex ipsis p̃cedit. **Sed** nūquid parit̃ currebat sponsa et

adolefcētulę: **Sic** reuera. **S; q̃** amat ardēt⁹: currit veloc⁹:

et ideo puenit citius: et pueniēs nō repulsiōē passa ē: sed sine

moza q̃si charissimę aperit ei et introducit. **Uñ** vt sibi cōgau/
 deāt et currere nō desistāt: annūciat adolefcētulis suis dīcēs:

e **Introduxit me rex. i. spōsus meus**: **f** **In cellaria**

sua. i. i p̃sētē ecclīā: vbi oīa necessaria vitę spūalis sūt repōsi/
 ta. **Pluralit̃** dicit̃: **cellaria**: qz multe sūt ecclīę singulares:

quib⁹ vna sit vniuersalis: qz et arca noe vna fuit: tñ multas ca/
 meras et distinctiōes habuit. **Sed** quō spōsa introducta dīc in

cellaria bec: cum ipsa sit ipsa cellaria: **Rūfio**. **Per** sui p̃sīde/
 rationem: **Sicut** petrus ad se reuersus dicitur: **Act. xij. b.**

Uel vniuersaliter in singulis personis. **Singuli** enim i ecclē/
 siā introducti sūt p fidē: et oēs sūt ipsa. **Uel** cellaria spōsi

sūt diuerse intelligētīę sacre scripturę. **Prīmū** cellariū ē histo/
 ria: q̃ est q̃si grātia palearia: solū cibū cōtinēs iumētoz. **Se/
 cūdu** est tropologia: in q̃ tres sūt cellę. **Prīma** ē frumētī: vini

et olei ad reficiendū. **Secūda** p̃gmetoz et aromātū ad dele/
 ctationē. **Tertia** ē vnguētoz ad sanitatē et medicationē. **Bo/
 ralitas** em̃ reficit comedētes: delectat audientes: sanat vten/
 tes. **Tertiū** cellariū ē allegoria: qd cōtinēt arma militantiū. s.

scuta aurea et loricas et lanceas: q̃s fecit salomon. **ij. Regl. x.**

c. id est mysteria christi et ecclīę militantis. **Quartū** cellariū est

anagoge: qd nō nisi aurū p̃batissimum cōtinēt: et lapides p̃/
 ciosos: **Agit** em̃ tñ de ecclīā triūphātē: et de his q̃ ad eā pri/
 nēt. **Et** de his cellarijs dicit̃ **Proverb. xxiij. a.** **In doctrina**

replebūt cellaria vniuersa substātia p̃ciosa atq; pulcherrima.

Uel **Introduxit me rex i cellaria sua. i. in ecclīā triū/
 phantē** spe: tandē re introducēdā. **Pluralit̃** aut̃ dicit̃: **cella/
 ria**: p̃t oīmodā copiā bonoz q̃ ibi ē: vt dīc **Blo. Uel** qz i

domo p̃is mei mansiones multe sūt: vt dīc dñs: **Job. xij. a.**

Sequit̃: **g** **Exultabim⁹ et letabimur in te**. **Per apo/
 strophā** loquit̃ ad spōsum: nō elata de p̃cepti bñficijs: s; gra/
 ra: dīc: **g** **Exultabim⁹**: corpe: cū bonoz opū attestatiōe.

b **Et letabimur**: aīa: cū bona volūtate: **i** **In te**: q̃ reco/
 gnoscim⁹ quicqd boni habem⁹: nō in nobis: sed i te gloriātes

sicut i auctore: **Neq;** cellarijs tuis: vt mercenarij: s; in te tñ

vt filij: qz qui gloriā i dño gloriē. **ij. Cor. x. d.** **k** **Ademo/
 res** vberum tuorum. i. p̃ceptoz tuozū: vel donozū: aut

doctrinaz tuaz existētū: **l** **Sup vinū. i. meliorū vino. i.**

austeritate legis: aut dulcedine carnaliū desiderioz q̃ mentē

inebriant: aut suauitate oīs locūditatis et felicitatis terrenę q̃

letificat. **Et** nota qz nō dicit in p̃senti: **exultam⁹** et **letamur** i te:

qm̃ introductio ista spei ē: et gaudiū spei/spōsaz nō detinet: s;

suspēdit et extēdit i futurū: **Neq;** eā implet aut satiat: s; maiorē

fame et ardētiori desiderio accēdit et dilatat: ideo retrius dicit

spōsa: **Exultabim⁹ et letabimur**: i futuro: Alioqn absoz/
 pta et contenta videret̃ p̃senti gaudiū: qd est spei. **Et** p̃t re/
 ferri exultatio

ferri exultatio ad affectu; et leticia ad intellectu. q. d. sponsa: Introduxisti me sponse in cellaria tua: et scio q non excludes adoleſcētulas meas: ideo cum introduce fuerint mecu. *Exultabim?* torrete voluptas tue inebriate: *Et letabimur* fulgore tue virtutis illustrare: *In te i* visioe tue in dilectioe tue in fructione tue. *Uel Exultabim?* .i.

B

extra nos saltabim⁹ amoris tui stimulis cō
citare: Et letabimur cōsolationib⁹ tuis
et gaudis delinitē. Et p⁹ ponit exultatio
affect⁹ q⁹ leticia intellect⁹: q⁹ illis solis p⁹
mittit spōsus aspectū suę pulchritudinis: q⁹
in illū exultauerint desiderij sancti amo
ris. Scdm beatū Bern⁹. vox ē adolescētulaz: **Exultabim⁹**
et letabimur i te / loquētū spōse: et cōgratuliāū introduce
in cellaria spōsi sui: et cōfidentū q⁹ et ipse aliqñ introducant:
et q⁹ spōsa de munerib⁹ pceptis a spōso / cōcabit eis. Dicit⁹ g⁹
adolescētulę: Nūc introduce es o spōsa in cellaria spōsi tui
ideo: **Exultabim⁹ et letabimur** in te / nō in nobis: q⁹ nō
dū meruim⁹ introduci. Hos inq⁹: **Exultabimus et letabi**
mur in te: memores vberū tuorū: quib⁹ lactas nos par
uulas. q. d. equanimiter sustinemus donec veneris: scientes
te plenis vberib⁹ ad nos reuersurā. Oz aut adūgūt: **Super**
vinū / significat eas carnaliū recordatiōe desideriorū q⁹ vino
designant adhuc sollicitatas: tñ eas memores suauitatis flu
entis ex vberib⁹ suę matris. Sequit⁹. a. **Recti diligunt**
te. Verba sunt adolescētulaz adhuc spōse loquētū: fm bea
tū Bern⁹. qd dicit⁹ p⁹ aliq⁹ de numero ipsaz / q⁹ nō idē sapie
bār / licz parit currere viderent / murmurantes et matri iudices /
eo q⁹ sola cellaria introisset. Quib⁹ vt satisfaciāt spōsa / respō
det: **Nigra sū** ē formosa filie hierlm rē. Hoc ē qd dicit ap⁹lus
iij. Cor. xj. f. Periculis i falsis fratrib⁹. Igit⁹ p⁹ inuidētes
et murmurātes sorores dī spōse ab his q⁹ bone / ab his q⁹ sim
plices / q⁹ hūiles / q⁹ mansuete sunt: **Recti diligunt te**. q. d.
nō cures de inq⁹ rephēsiōe blasphemaz sororū: q⁹ recti dili
gūt te. Recti aut sunt: vt dicit bea⁹ Bern⁹. q⁹ fide catholici
z ope iusti sūt. Mō em̄ sola fides rectū facit: q⁹ fides sine opi
bus inotua est: Jaco. ij. d. Nec op⁹ sine fide rectū facit: q⁹
sine fide impossibile ē placere deo: Iacō. xj. a. Alibi describit⁹
rectū: cui⁹ media sū exēūt ab extremis. Extrema nra sūt alpha
et ω. i. de⁹ pncipiū / et de⁹ finis. Qñ illi sūt recti: q⁹ in suis opi
bus habēt deū pncipiū et finē. Tales nec p amorē i dexterā:
nec p odiū exeunt in sinistrā ab illo: q⁹ nec nimis amant dex
teram / p⁹peritatis: nec nimis odiū sinistrā aduersitatis. De
his certū est q⁹ diligūt sponsā: fm qd ē vox adolescētulaz ad
spōsam. Oz sit vox spōse ad sponsum. Sunt aut q̄ttuor / p⁹pter
q⁹ amari solēt homies a spōsis suis: potētia / sapiētia / diuitie /
pulchritudo. Et p⁹pter eadē amād⁹ est christ⁹. Sapiēs em̄ est
in creatiōe: potēs in gubernatiōe: diues i possēsiōe: pulcher
in maiestate. Et hęc q̄ttuor tāgit Paul⁹ breuēt ad Iacō. j. a.
Quē cōstituit heredē vniuersorū / ecce diues: p quē fecit z se
cula / ecce sapiens: qui cū sit splēdor glorie / ecce pulcher: p⁹z
tāq⁹ oia verbo virtutis sue / ecce potēs. Est aut i vniuerso tri
plex onus amoris. Siquidē a nobis exigit primus pietatē /
angel⁹ puritatē / deus charitatē. Sic em̄ ait sponsus. j. vj. a.
Pulchra es amica mea / suavis et decora. Pulchra vilitate
pietatis: suavis planicie puritatis: decora pfectiōe charitatis.
Pulchra primo: suavis angelo: decora spōso: et ideo timē
da inimico. Qñ seq⁹ i illa auctē: Terribilis vt castroz acies
ordinata. Seq⁹. b. **Nigra sū** sed formosa filie hieru
salē. Vox est sponsi ad adolescētulas exhortātis eas ad p⁹
uerantiā et tolerantia passionū: et murmur blasphemantiū cō
pescētis. q. d. Adolescētulę vos vultis in cellaria introduci
et mecū currere vos pmittitis: sed nō defreat vos afflictio vl
tribulatio: quia p hęc virtutū pulchritudinē acquireretis: sicut
ego. Et hē ē: b. **Nigra sū** / xteri⁹ / p⁹suris tribulationū et sor
dibus penitētie. c. **Sed formosa** / interius virtutū deco
rib⁹. d. **Filie hierusalē** / superne: De q⁹ Gal. iij. d. Illa q⁹
sursum est hierusalē libera est: que est mater nostra. Adolescē
tulas vocat filias hierusalē: q⁹ fide / spe et desiderio tendūt ad
visionē pacis eterne. Et licz inter eas fuerint aliquę murmu

Prop̃ q̃ttuoz
solēt amari ho-
mines a sponſis
ſuis

Triplexonus
amoris

rantes et blasphemantes: tñ oēs vocat filias hierlm: tñm ppter
sacramētōz suscepciónē: tñ ppter fidēi cōfessionē: q̄ bonis et
malis cōmūnis est: tñ ppter fidelis societatē: aut certe ppter
spem futurę salutis: a qua nō sunt penit⁹ desp̄dendē: tñ sunt in
via. Qualis autē nigrā se et foetorifam sponsa dicit: potest in

figubungens: **e** **S**icut tabernacula cedat
dar filij hirmael: De q scriptu est: **B**en.
xvj. d. **D**anus eius cōtra om̃s: ⁊ manus
omniū cōtra eū. **f** **S**icut pelles salo
monis. **R**edde singula singulis. **R**igra
fum foris: sicut tabernacula cedat:
que exposita erāt venis ⁊ pcellis: **q**uod

fia tribulatio: et persecutio: et expositio: et semper in militia est.
 Sz formosa / Inter: sicut pelles salomonis / rubicatis /
 quibz texit tabernaculum: vt dicit Glo. Sed vnde habet Glo.
 hoc / cu nūq in biblia legat q salomon vsus fuerit pellibus
 ad tegendū tabernaculū vñ templū vñ arcam: licz b doctores
 aliqui doceāt. Reuera de dauid legat. ij. Regl. vij. a. q dicit
 ad nathan pphetā: Vides ne q ego habitē i domo cedrina: et
 arca dei posita sit in medio pellū. Et. j. Paral. xvj. d. dicit:
 Cū habitaret dauid i domo sua / dixit ad nathā prophetam:
 Ecce habito i domo cedrina: arca autem fideris domini sub
 pellibus est. Quare ergo nominat hic scriptura salomonem
 potius q dauid: Responsio est. Quia non dauid sed salo-
 mon nobilius arcē operimentum edificauit. s. templi: de quo
 verisimile est: q pluribus p̄ciosis pellibz texit arcē donec
 templū edificasset: sicut p̄cepit dominus / Numeri. liij. d. vñ.
 pallio hieacynthino arca et alia vasa tabernaculi opirent. Vel
 nigrā se dicit ecclesia / penitentiā: formosa i innocentiis. Vel
 nigrā in actiuis: formosa i cōtemplatiuis. Vñ. j. v. b. cū vo-
 caret exire ad laborē actiue / respōdit: Laui pedes meos: quō
 sterū inquinabo illos: Vel nigrā se dicit fm statum p̄teritū /
 quo fuit sub peccato: formosam fm statū p̄sentē / quo lora est
 in baptismo: et purificata fide. Vñ sic: **N**igra sū sicut ta-
 bernacula cedar. i. obscura et tenebrosa peccatis: fm iu-
 diciū mūdi. Vñ dicit Interl. hic / sicut / nō p veritate sed p
 estimatiōe insipientiū ponit: qui ecclesiā putant vitiōz vel
 demonū m̄fione: sed formosa sum i veritate: sicut pelles sa-
 lomōis: hic / sic / p veritate ponit. Vñ mystice pōt exponi
 fm nominū interpretatiōē. Interpretat em cedar tenebrę: et
 ecclesia estimat ab impijs tabernaculū tenebrarū. i. vitiōz ve-
 demonū. Salomon interpretat pacificus: et significat christū:
 cuius pelles sunt apostoli et martyres tabernaculū tegētes. i.
 ecclesiā ptegetes. Vñ Job. ij. b. Pellē p pelle: et cūctā q ha-
 bet homo dabit p anima sua. Pellem em apostolorū et mar-
 tyrū dedit christus p pelle infirmorū. Vñ Paulus. ij. Co-
 rinth. xij. c. Sup̄pendar ego p animabz vestris. In his
 nō tm̄. nō formosa: s. etiā nigra fuit ecclesia / fm mūdi estimati-
 onē. Vñ. j. Cor. liij. c. Tanq purgamenta huius mūdi faci su-
 m? oīm p̄p̄sima vsqz adhuc. Vñ **N**igra sū i oculis meis et
 p̄p̄ia p̄sideratiōe: sed formosa i oculis sp̄s̄i. Vñ **N**igra
 sū i nigredine p̄p̄ie p̄ditiōis. Sz formosa / munere ip̄o-
 si: q me decorauit / statū decore. Vñ i his v̄bis suggillat sp̄s
 latet adolescentulus murmurātes: et cōmendat manuseras.
 Et est sensus: **N**igra sum sicut tabernacula cedar / in
 quibuscūq vestr: filię hierusalē: sed formosa sū sic pel-
 les salomonis / in alijs. Breuiter ergo nigrā dicit se spon-
 sa tribulatiōe: sed formosam charitate. **N**igrā studio humili-
 tatis: sed formosam existentia veritatis. **N**igrā corporeali-
 miserijs: sed formosam celestibus desiderijs. **N**igram oculis
 insipientiū: s. formosam in intellectu sapientiū. **N**igrā iudi-
 cio mūdi: sed formosā arbitrio dei. **N**igrā in cōspectu impio-
 rum: sed formosam iudicio angelorū. **N**igram p̄uersę viuen-
 tibz eterna supplicia cōminando: sed formosam sanctę cōuer-
 santibus eterna p̄mia p̄mittendo. **N**igram p corporeis vili-
 tatē: sed formosam p anime sanctitatē. **N**igrā in terris: sed
 formosam in celis. **N**igram mala temporalia patiēdo: sed
 formosam eterna gaudia sperando. Audi formosam / spe gau-
 dentes: audi nigram in tribulatione patientes: Roma. xij. c.
Paulus niger cū lapidat: sed formosus cū ad celū raptus.
 Ipse sponsus niger

De rijk

[illegible]

a monis. Nolite me cōsidera/
b re q̄ fusca sum/ quia decolo/
c ruit me sol. Filij matrī meę
d pugnauerūt cōtra me. Po-
e suērūt me custodē i vineis:
f vineam meā non custodiui.

105.78:

105.17.

Dozalter

195.68.

108-136

deputatū sibi: qđ sepe nō custodit: dñi intendit alienis nego-
cijs. Un̄ in psona cuiuslibet dñi: **Posuerūt me custodē i**
vineis. i. pūisore z pcuratore in negocijs alienis: Et ideo
vineā meā nō custodiui. i. pūisū misterii nō bñ exercui:
vl̄ neglexi. **Beat⁹ Verū.** exponit hoc de seipso: z p cōsequēs
de q̄libet plato: hoc mō: vocās vineas aīas
subditor: vineā aut suā dñi animā: pūisū: cul⁹
vitis fides ē: palmites virtutes: bot⁹ bonū
op⁹: vinū deuotio. Et recte vitis fides dñi: et
virtutes palmites: qz sic palmites sine vite:
sic nec vtutes sine fide eē pñt: qz sine fide im-
possibile est placere deo: **Job. xj. b. Et Ro.**

xlij. d. Omē qđ nō ē ex fide pñt est. **Bot⁹** ex palmitē nas-
cit⁹: z op⁹ ex vtute. **Vinū** ex botro expñit⁹: z deuotio de ope
bono i corde orit⁹. **Dicit ḡ salomon** in psona cuiuslibet plati:
Posuerūt me custodē i vineis. i. meis: excolēdis: ppagā/
dis: putādis: purgādis: vt fructū pī afferat: sed ego vineā
meā nō custodiui: a bestijs vitiōz. **Rephēdit** igī salomō
illos qui custodē faciūt alioz: eū qđ se vnicū non sufficit custo-
dire. **Dale** enī custodit alios qđ se custodire nescit. **Un̄. j. Li**
morb. iij. b. Si qđ domū suę pñse nescit: quō ecclīe dei dñi/
gentiā habebit: **Beat⁹ Verū.** **Viros** inqđ audaciā plurimo-
rū: qđ vident⁹ de suis vineis nō colligere nisi spinas z tribu-
los: vineis tñ dñicis etiā se ingerere nō vereri: fures sūt z latro-
nes: nō custodes vl̄ cultores. **Hoc illis.** **Uē** aut mibi etiā nūc a
piculo vineę meę: heu destructa est maceria ei⁹: vindemiāt eā
oēs qđ ptergrediūt viā: patet exposita tristitię/iracūdię atqz
impatitię peruiā: demolitū eā sedule qđā vulpeculę instā/
tiū necessitatū: irrūpūt vndiqz anxietates/suspitiōes/sollici-
tudines: turbę discordantiū/causaz molestię rara hora desūt:
Mō ē phibēdi facultas: nec copia declinādi: s; nec orādi spa-
ciū. **Quo** imbre lachrymaz pfundere sufficiā sterilitatē vineę
meę: **Quibus** lachrymis ergo rigabo sterilitatē vineę meę:
Oēs palmites ei⁹ aruerūt p̄ inopia: iacet sine fructu: eo qđ nō
habeat humorē. **Sūt** aut q̄ttuor genera lachrymarū: quarū
hūore debet rigari z fecūdari vinea cuiuslibet: z maxie plati.

Prīmę sūt p incolatu hui⁹ miserie: z hę potāt sitientē aīam.
Secūde p amissiōe grę z cōmissiōe culpę: z hę lauāt imūdiā.
Tertię p horrore gehēne: z hę humectāt aīas aridā. **Quar-
te** p desiderio patrię: z hę irrigāt iam fecūdā. **De pñis** dicit
Ps. **Portū** dabis nobis i lachrymis in mēsurā. **De secūdis:**
Lauabo p singulas noctes lectū meū lachrymis meis stratū
meū rigabo. **De tertijs.** **Eripuit** aīam meā de morte: oculos
meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. **De q̄rtis:** **Fuerunt**
mibi lachrymę meę rē. **Et alibi.** **Sup flumina** babilonis rē.
Hęc q̄ttuor genera lachrymaz sūt q̄ttuor flumina qđ exeūt de
padiso. **Prīmę** lachrymę sūt p̄m flui⁹. i. phison: qđ dñi oris mu-
ratio: z circūit frā euilach: qđ interpretat parturiēs: qz lachry-
mę p hac miseria quidā part⁹ doloris sūt: z os ridentū i vo-
cē flentū nouerūt optime cōmutare. **Secūde** sūt secūd⁹ flu-
ui⁹. i. geon: qui interpretat hīar: frę: z circūit terrā ethiopię: qz
lachrymę p nigredine pctōz hīarū faciūt p confessionē. **Ter-
tię** lachrymę sūt tert⁹ flui⁹. i. tigris: z vadit p assyrios: p qđ
demonēs designāt: **Mā** z p tertias lachrymas gehēne ignis
extinguit: z demonēs effugant. **Quartę** lachrymę sūt quart⁹
flui⁹. i. euphrates: qđ frugifer interpretat: qz lachrymę deuoti-
onis fructū multiplicē habēt: qz mentē quā roze celestī pfun-
dūt: qđā pinguedine reficiūt. **Hic** flui⁹ nō dñi circūire ali-
quā frā: qz lachrymę deuotiōis nullo mō frę terminio pcludūt.

Prīmę sūt circa mūdū: secūde circa pctm: tertie circa suppli-
ciū eternū: quartę hō circa deū qđ vbiqz ē: **Et ideo** quart⁹ flu-
ui⁹ circa null⁹ frę circūit⁹ designāt. **Exponit** etiā in bono in
psona boni plati: qđ nō qrit ḡ sua sūt: neqz qđ sibi vtile ē: s; qđ
multis: qui vineā suā. i. vitā custodire negligit in hoc mūdo:
vt eā custodiat in eternū: **Iuxta** hoc qđ dñi: **Job. xij. d.** **Qui**
odit animā suā in hoc mūdo: in vitā eternā custodit eā. **Reue-**
ra qui talis est: idoneus est z dign⁹ vt ponat custos in multis
vineis. **Prop̄ea** petro credita ē tor vineaz custodia: qz pat⁹
erat cū dñi z i carcerē z i mortē ire: **Et paulo** filr credita ē sil-
ua pmaxia vineaz: qz nō solū alligari: s; et mori in hierlm pa-
rat⁹ fuit: ppter nomē dñi iesu. **Nihil** inqđ hōz vereos: neqz fa-

cto aīas meā p̄ciosiorē qđ me: **Act. xx. e. Et Job. x. b.** **Bon⁹**
pastor aīas suā dat p ouib⁹ suis. **Dñi ḡ** talis q̄libet: **Vineā**
meā nō custodiui: supple i mūdo iux hīpocratī aucto-
ritatē: aut galienī dogmata: s; pot⁹ p̄didi: iux dñi sententiā: **Et**
ideo posuerūt me custodē i vineis multis. **Sequit⁹. a**

Indica mibi quem diligit aīa mea: **vbi** pascas: **vbi** cubet: **vel** **vbi** pascat
vbi cubet i meridie: aīa sra. **Scdm** qđ i
tertia psona ponit pascat z cubet: vox est
incipiēt ecclīe de gentib⁹: ad p̄mituā ecclīa de
iudeis. **Quia** enī mlti p̄seudo: pphete extēat
i mūdū: dicētēs: **Ecce** hic ē christ⁹: **Ecce** illic:

vt dñi **Matth. xxiij. b.** orat spōsa vt doceat eā: i quoz p̄fes-
sione z ope possit inuenire sibi sponsū. **Et** est qđ ait: **Indi-**
ca mibi. q. d. posita sū custos i vineis sic tu: vl̄ ponēda: z ne
fallar i mltitudine vineaz/hereticoz/hypocritaz/faloz frat-
z: **indica** mibi vbi pascat: vbi cubet quē diligit aīa
mea/spōsus tu⁹. i. i quib⁹ vineis delectet⁹ vt q̄scat: in meri-
die. i. in splēdore maiestatis sue. q. d. indica mibi cēnaculū et
cubiculū spōsi meridianū. **Fideles** actiui sūt cēnaculū spō-
si meridianū: qđ bonis actib⁹ eū pascūt: z ab eo pascuntur per
gratiā quā infundit eis: fm qđ dicit **Apoc. iij. d.** **Ego** sto ad
ostīū z pulso: si qđ aperuerit mibi/intrabo et cēnabo cū eo: z
ipse mecū. **Cubiculū** spōsi meridianū sūt fideles p̄p̄latiui:
i qđ dñs q̄scit. **Cēnaculū** igī matutinū spōsi fuit synagoga
in deserto: qđ p̄mitijs bonoz opū illū qđāmō paut: sic legit
Ecce. ix. c. **Quasi** vnas i deserto inueni isrl: z qđi p̄ma poma
ficulne in cacumie ei⁹ vidi p̄es eoz. **Tūc** fuit mane: qz tūc
incipiebat lumē legis oriri: z adhuc modicū lumis: z nihil ca-
loris erat. **Un̄** tūc fuit p̄ma hora diei. **Tertia** hora fuit die pē-
tecostes: qñ sol iusticię luxit clari⁹: z caluit feruēt⁹: sed nondū
fuit hora splēdide z opulente comestitiōis: sicut dicit **Petrus**
Act. ij. c. **Mō** enī hī ebrj sūt: cū sit hora diei tertia. **Veri-**
dies hō fuit post ascēsiōē z i missione sacrisp̄si: qñ p̄dicant⁹
ap̄lis: sol iusticię splēdore noticię sue/et ardore charitat⁹ sue/
totū mūdū illustrauit z iustificauit: fm qđ legit **Eccl. xlij. a.**
Sol i aspectu annūciās i exitu vas admirabile opus excelsi:
in meridiano exurit terrā: z i aspectu ardoris eius qđ poterit
sustinere: **In isto** meridie sponsus cēnaculum habuit grande
stratū: totā ecclīā vbiqz diffusaz: vbi pascit z pascit⁹. **Pascit**
quidē varijs ferculis sacre scripture. **Pascit** etiā delitijs cor-
poris z sanguis sui multiplici z admirabili suauitate. **Pascit**
etiā p̄solationū suaz inēna inspiratiōe. **Pascit** aut opib⁹ pie-
tatis: sic ipse dicit **Matth. xxv. c.** **Esurui** z dedisti mibi mā-
ducare. **Pascit** illis qđ de cibis p̄dicatoz i cor⁹ ecclīe traū-
cit: sic dicit⁹ est petro: **Act. x. b.** **Occide** z māduca. **Cēnacu-**
lū igī spōsi meridianū est vniuersalis ecclīa: qđ nouella ecclē-
sia de gentib⁹ sibi postulat indicari. **Matutinū** hō cēnaculū
ei⁹ fuit synagoga: p̄t causā quā dixim⁹. **Et** erit cēnaculū ves-
ptinū eiusdē: qñ reliqz isrl saluę fiet: sic legit **Esā. x. e. et Ro.**
ix. f. **Quasi** igī matutinū z vesptinū cēnaculum cognouisset
ecclīa de gentib⁹/meridianū ignorā: dicit: **Indica** mibi quē
diligit aīa mea: **vbi** pascat **vbi** cubet i meridie. q. d.
nouū vbi pascat/vbi cubet i mane z i vespe: qñ apud synago-
gā: s; i meridie. i. tpe cētrat⁹ synagoge: **indica** mibi vbi
pascat vbi cubet/ sponsus tuus/ quē diligit aīa mea.
Scdm aut qđ ibi est: pascas z cubes: i secūda psona: vox
est adolescētulaz ad sponsū: dicitū sub eodē sensu: **O** sponse
dilecte: **b** **Quē** diligit aīa mea/nō caro: spūalē inuās
dilectionē: **a** **Indica** mibi: **vbi** pascas **vbi** cubes/
pfectos actiuos z p̄p̄latiuos/in qđ delectat⁹ z q̄scit: vt eis
possim p̄formari. **Un̄** **a** **Indica** mibi i meridie. i. dare z
manifeste: **b** **Quē** diligit aīa mea. i. intima volūtas et af-
fectio mea. i. te. **Un̄** **vbi** pascas **vbi** cubes/ vt p̄p̄t illuc
z ibi maneā z quiescā tecū. **a** **He** incipiā vagari post
greges sodaliū tuoz. i. ne vaga z instabilis z hēstans et
errabūda currā post irrōnabiles multitudines hereticoz/hy-
pocritaz/faloz fratru: ḡ p latā viā peccati gradiunt ad mor-
tē. **Breges** aut sodaliū dicunt cōuenticula hereticoz/hypo-
critarū et faloz fratru: ppter simplicitatē exteriōz z multitu-
dinem: ppter quaz multi sequunt⁹ eos: sic oues sequūt⁹ alias.

Item pōt esse

Item potest esse vox sponsæ de labore et fatione acti-
onis suspirantis ad refectionem et quietem contemplationis. Dicit
ergo sponsa: **Quem diligit anima mea: indica**
mibi ubi pascas ubi cubes in meridie: hoc est in splē-
dore tuæ cognitionis: et ardore tuæ dilecti-
onis. In meridie autem ideo dicit: quia dies
contemplationis manebat et vespere et meri-
dies iuxta tres eius species: quæ sunt cogita-
tio/meditatio/visio. Cogitatio est prima ho-
ra huius diei: quæ minus habet spiritualis luminis et
sacri ardoris. Meditatio est tertia hora: quia
plus habet luminis spiritualis et sancti ardoris
cogitatio: iuxta quod dicit **Ps.** Et in medita-
tione mea exardescet ignis. Visio est meri-

Ps. 16. dies: ubi perfectus est luminis cognitionis et ardor amoris secundum statum
vite. Vespere vero huius diei contemplatio dei per creaturas. Sponsa
igitur non mane contemplationis: non vespere: non tertia hora: sed ipsam
meridie sibi postulat indicari. id est perfectiores contemplationis: ut
eos valeat imitari. Vel meridies pleni per perfecti luminis et ardo-
ris: est ecclesia triumphans: vel status glorie ecclesie triumphantis: quæ et
cognaculum et cubiculum spiritus sancti. Cognaculum quod est eterne satisfactionis:
Ps. 4. De quo **Ps.** dicit: Satiabor cum appuerit gloria tua. Cubiculum lo-
cus quietis et repositus. De quo **Ps.** In pace in idipsum dormiam et requies-
cam. Hoc cognaculum et cubiculum sibi postulat indicari sponsa di-
gitum spiritus sancti vel indice fidei. Quod autem sequitur: **Ne vaga-**
ri incipiam post greges sodalium tuorum. id est post turbam de-
ceptam: et in errore genitam a sodalibus tuis. id est ab hereticis vel falsi-
simo christianis: qui christum ore profitentur: sed factis negant: quod contra
christum in pace est: cum eo sunt: orta autem percurtione recedunt ab eo:
Recte dicit: sicut dicit **Luc.** vii. b. Ad tempus creditur: et in tpe
temptationis recedunt. Unde de his sodalibus dicit **Eccl.** xxvii. a.
Sodalis amico concubabitur et oblectabitur: et in die tribula-
tionis aduersari erit. Est autem triplex meridies iuxta sui nominis
triplicem etymologiam. Primum est claritas contemplationis: quæ adhuc
laborat in hac peregrinatione. Secundum est claritas eorum quæ exultis
corporibus: adhuc sunt in beata expectatione. Tertium est angelo-
rum et sanctorum: quæ facie ad faciem videtur dei: iam celebrata vtriusque
resurrectione. Primum vero meridies: quæ merens dies: et quæ in eo
meremur propter peccata: et meremur virtutem incrementa. Secun-
dum vero meridies: quæ merens dies: quæ claritas est: adhuc non est ple-
na: plenior tamen prima: sed minus clara quam tertia. Tertium meridi-
es vero: quæ merens dies: quæ clarior est ceteris: nihil habet obscu-
ritatis aut imperfectis. De hoc triplici meridie ridebat da-
uid achis querentem: In quem irruisti hodie: Et ridebat dauid:
Contra meridiem iude: et contra meridiem hieramel: et contra meridiem ceni.
id est **Regl.** xxvii. d. Judas interpretatur cōfessio: hieramel mi-
sericordia dei mei: Ceni/ind me vel gratiam: vel possessionem mea.
Contra meridiem iude igitur irruit: quia contemplationis partem suam peritendo in
illud irruit. Contra meridiem hieramel irruit: quia per opera misericordie ad
requiem animarum tendit. Contra meridiem ceni irruit: cui solus deus
possessio vel gratia est. Sequitur. **Si ignoras te.** Vox
spiritus ad sponsam arguens eam. Perierat enim indicari sibi cognaculum
et cubiculum spiritus: quod ipsa est: vnde videtur ignorare seipsam: quia in ea
cenat et cubat spiritus. Recte ergo dicit spiritus: **Si ignoras te**
o pulchra inter mulieres: quod vtiq; videtur ex eo quod quæstioni
indicari tibi ubi pascas: et ubi cubet sponsus tuus: **Egrede-**
re te. Vel potest referri ad id quod sponsa supra dixerit se nigram
et decoloratam et fuscam: cum ipsa sit candida et decentissime
colorata. Verito ergo ei dicit sponsus: **Si ignoras te o**
pulchra inter mulieres: quod videtur: quia nigra te dicis: cum
sis candidissima: et decolorata: cum sis eximie colorata. Quia
spiritus videtur trepidasse: cum dicit: Indica mihi ubi pascas
ubi cubes in meridie: ne vagari incipiam post greges
sodalium tuorum: statim spiritus eius trepidante benigna incre-
patione redarguit: dicens: **Si ignoras te/mibi despōsa-**
ta. **Si ignoras te.** id est quæ sis et qualis. **Si ignoras**
te/per tribulationes pulchriorem debere fieri: non remiscens quod
nemo coronabitur: nisi qui legitime certauerit: ut legitur. **ij.**
Timoth. ii. a. **o pulchra inter mulieres.** id est super
omnes infirmorum congregationes: virgines et demonibus se posside-
ntium. **o pulchra inter mulieres dicitur:** quia ex aliis congregationibus de-

Triplex
meridies

formitate ecclesie speciositas comedat. Contraria enim iuxta se po-
sita magis elucescit: ut dicit Boetius. Et maiora et minora videtur:
ut dicit Aristoteles. **Si inquit/ignas te o pulchra inter mulie-**
res: egredere. id est egredieris a meo consortio et amplexu. Non enim

incipit se pmittere: vel pcedit quod euertitur sit.
Et abi. id est abibis: e. **Post vestigia**
gregum tuorum. id est varios actus errantium sequis.
Et pascere. id est pascas propria doctrina tua.
hados tuos. id est peditores auditores: quod id
vocatur hedi: quia sunt fidei pueri: et feridi:
et quia constituent cum reprobis ad sinistram:
Bar. xxv. c. **o pascere hados tuos.** id est
nutries pueros mortis carnis et feridos. Tu di-
co intenderis: **hados tuos.** id est tabernacula pastorum.

id est secuta magis inspicitur scholas siue doctrinas. **o pascere**
hados tuos iuxta tabernacula pastorum. id est iuxta veros pasto-
res et doctores. id est ut videaris similis bonis et veris pastoribus: cum
non sis. Scholas autem verorum pastorum vocat tabernacula: quia omnes sunt
predicatores et doctores in expeditione: sunt pugnares per se et per sub-
ditos suos: sunt mundum et carnem et diabolum. Alii: **Si ignoras**
te o pulchra inter mulieres: egredere: a secreto contemplatio-
nis: ubi solus spiritus intueri: ut teipsam consideres et cognoscas.

Et abi post vestigia gregum tuorum. id est attende opera et affe-
ctus ecclesiasticorum puerorum: quia ipsi ostendunt tibi: ubi pascas: ubi cu-
be in meridie. Ubi enim ipsi pascunt: ego ibi pascam eos: pastu
multiplici. Primo pastu herbarum virtutum. id est sacrorum eloquiorum. De
quo dicit **Prover.** xxvii. d. Apta sunt prata: et appuerunt herbe vi-
retes. Secundo pastu bonorum operum: quia anime operantium nutriunt et im-
pugnant et roborant: et etiam magnificant. Tertio pastu corporis
et sanguinis sui. Quarto gaudio conuersorum ad fidem vel penitentiam.
Quinto pastu celestium gaudiorum: quia fide et spe modo pascunt electi:
tandem pascunt re ipsa. Sexto pastu consolationum et visitationum:
sic legit **Job.** ii. d. Non delectar in peditibus nostris: quia per tepe-
statem tranquillam facis: et post lachrymationem et fletum: gaudium
et exultationem infundis: Et in **Ps.** secundum multitudinem dolorum
meorum in corde meo: consolationes tue letificauerunt animam meam. De
omnibus istis pastibus dicit **Ps.** secundum hebraicam veritatem: Dominus pascit
me et nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. Quia et gre-
gibus ecclesie tot sunt pastus: quod spiritus pascit eos: iubeat sponsa egre-
di et abire post vestigia gregum suorum: ut eis inspicere: candida et
colorata se agnoscat: non nigra aut fuscā. Quod autem sequitur: **Et pa-**
sce hados tuos iuxta tabernacula pastorum: hoc est bono
accipit de his quæ illustriora carpunt et erecti pascunt: quia ardua psi-
liorum pascunt: huius de viri perfecti: id est quod maior est decor ecclesie: quæ
hados vocat salomō non capras: quia hedi non habent fetorem caprarum
nec insipiditatem. Est ergo spiritus: **pascere hados tuos iuxta taber-**
nacula pastorum. id est rege viros perfectos: quia iuxta puerfationem
aplorum: quia vita et militiam imitant. Ibi hedi proprie sunt claustrales:
in quibus dominus proprie cubat: in secularibus vero pascit. Est autem triplex
egressus. Primum est de spiritu ad carnis vitam. Secundum est de solitu-
dine claustrali ad secularia desideria. Tertium est de quiete contemplati-
onis ad negotiorum exercitia. In quolibet autem istorum egressuum homo
amittit sui cognitionem. Ad quam etiam tribus modis reuertitur. Pri-
mo quia per actum suam recogitat. Secundum quia miseriam suam recognos-
cit. Tertium quia dignitatem quam ad imaginem et similitudinem dei creatus
est contemplatur. Prima contemplatio humiliter ex memoria iniquitatis et
veniam permeret. Ubi **Ps.** secundum multitudinem miserationum tua-
rum dele iniquitatem meam. Quia iniquitatem meam ego agnosco. Et
secunda per tristitiam ex presentia infidelitatis: et luctus excitat querulosos.
Ubi **Paulus.** **Rom.** vii. d. Infelix ego homo quia me liberabit de cor-
poris mortali huius. Tertia letificat et consolatur. Et id Baruch animam
negligentem ab ista contemplatione arguit: dicens: Quid est istud quod in
terra inimicorum es: et iueterasti in terra aliena: comoratur es cum mor-
tuis: deputatus es cum his qui in inferno sunt: Terra nostra est anima
nostra: ubi dominus in baptismo virtutem seminavit: expectas
ut tpe suo messiem seu frugem bonorum operum redderem. Terra
inimicorum caro corrupta est: ubi fames virtutum seminata est
a primis parentibus: ex quo nascitur messis mala prauorum mo-
rui et carnalium desideriorum: quæ militant aduersus animam. In
terra igitur inimicorum est: quia curam carnis agit in desideriis anime sue.

Aliter

Multiplex
pastus

Ps. 95.

Ps. 22.

Triplex
egressus

Triplex reuer-
sio ad deum

Ps. 50

Baruch. lii. b.

Oblit⁹ inueterascit in tra aliena: qñ peccatū in consuetudinē trahitur. Coniugat cū mortuis: qñ in peccatis delectado q/ escit. Lū his q i inferno sunt/deputat: qñ pctōz diuturnitate aut magnitudine i despatiohē ducit. Sequit. a Equita tui meo i currib⁹ pharaonis assilauit te amica mea. Quia nō vult dñs spōsā ignorare seipsā: ideo post cōminati onē blādif ei ostēdens cui assilauerit eā. i. similē fecerit. i. ppo israelico Et quēadmodū ille dñ in medio egyptioz fuit ab illis affligebat: r qñ rece dere disponderet/aggrauauerūt iugū r af flictionē: r i recessu psecutionē addiderūt i cessatē donec i mari rubro eēnt sūmersi: sic tu o spōsa dum es i medio filioz mñs tug: necesse habes pati similē afflictionē: et si vis recedere ab eis. i. puerfatiōe r doctrina dissilis esse/ingruat bellū r pse curio sola morte finēda. Et hē: Equitui meo rē. Sic iū ge lraz. d. Amica mea. i. custos r pscia secretōz meoz: Assimilauit te. i. filiez eē demonstrat: a Equitui meo .i. exercitui meo: hē ppo isrlitico: existēt: b In curribus pharaōis. i. tpe curruū. i. currētis psecutiōis pharaōis. q. d. Sic iplm isrlitico de fuitute egyptiaca liberaui: sic te de psecutiōe hostiū tuoz libero: si te cognoueris spōsā meā. U sic iux aliā glo. d. Amica mea assimilauit te. i. cō parauit te: a Equitui meo/pato/ b In currib⁹ pha raonis. i. ad curr⁹ pharaonis. q. d. quātū differt eqtar⁹ me⁹ ab equis pharaonis: tantū melior es tu omib⁹ alijs filiab⁹. Uñ. j. q. a. Sic illū in spinas: sic amica mea in filias. Boni dicunt equitat⁹ spōsi et ipse eques: Portant em̄ eum vbiqz terraz. Unde. Abacuk. iij. b. Qui ascēdes sup equos tuos: r quadrigē tuę saluatio. Vali sunt equi diaboli: r ipse eques. Uñ. Exo. xv. a. Equū r ascensozē plecti i mare. Vel sic. Assi milauit te o amica me equitui meo. i. exercitui meo ex frito r impugnari timēti primo: In currib⁹. i. a currib⁹ pha raonis psequētis eū fugientē. q. d. o amica mea tu times ne te deserā i medio psequētū te: vel vagari pmittā te post greges sodalitū tuoz. Sz nō oportet: qz assilauit te equitui meo: quē exterritū a currib⁹ pharaōis liberaui/ipsis sūmersis i ma re. Vel sic. Assilauit te o amica mea equitui meo/ad equitadū: in currib⁹ pharaonis. i. cōtra curr⁹ pharaonis subuertēdos: et ideo nō mireris si a currib⁹ pharaonis impu gneris. i. diaboli: q pugnāt cōtra ecclēsiā exploratiōe simula toz: insidijs callidoz: scilicet schismaticoz: fallacijs hereti corū: psecutiōibus tyrānoz: falsis cōsilijs carnaliū amicoz: laqueis suggestiōnū. Vel equitat⁹ spōsi/est equoz apparat⁹: quoz ali j sūt dextrarij: ali j palefregi: ali j saginarij: ali j curri les. Dextrarij sūt martyres/arms patiētē r fortitudinis ar mati: De quib⁹ Job. xxxix. c. Nūquid pbebis equo fortitu dinē: Palefregi sūt pteplarij: q dñm suauit portāt. Sagina ri sūt pdicatores: q alijs victualia verbi dei/ r arma virtutū in doctrina circūferūt. Equi curriles sunt plati: q pectore r humeris. i. sapiētia r ope ecclēsiā siue plebes sibi pmissas: velut quosdā curr⁹ dei/ad celestē patriā post se trahūt. Uñ ē eqta tus spōsi. i. martyres/claustrales/pdicatores/ r plati. Et huic equitui meo/inq⁹ spōp/assilauit te o amica mea i cur rib⁹ pharaonis. i. ad curr⁹ pharaonis expugnādōs. The celse igif habes pati i dextrarijs tuis pond⁹ armoz/ r vulne ra plioz/ r etiā mortē corpālē. In palefregis famē/ sitim/ vi gilia/ disciplinas: r hñdī obseruatiōe reglaris. In saginarijs: labores/fatigatiōes/ discurs⁹/ opprobria/ r pcula milita: q nu merat Paul⁹. ij. Cor. xj. In eqs currib⁹: onera subditoz dispēfatiōe assūpti officij: et h pectore r hūeris. i. doctrina et vita: vt dictū ē. Est aut triplex curr⁹ pharaōis. Prim⁹ ē cur rus malicię: secūd⁹ luxurię: tert⁹ avaricię. Curr⁹ malicię qñ tuoz habet rotas. i. seuitiā: impatiētā: audaciā: impudentiā. Uelox ē iste curr⁹ ad effundendū sanguinē innocentē: qz nec i nocētia silit: nec patiētia retardat: nec timore frenat: nec pa uore cohibet. Trahit aut duob⁹ eqs nimis pñicib⁹ r pñicio sis. i. terrena potētia: r seculari pōpa. Et his duob⁹ eqs pñi dent duo aurigę: tumor r liuor. Tumor pompā: liuor poten tiā agit. Luxurię curr⁹ silit qñtuoz hz rotas. i. vētris ingluuiē: colit libidinē: vestitū molliē: ocij resolutionē. Trahit aut cur

Triplex curr⁹
pharaonis

rus iste duob⁹ eqs: sanitate corpālī/ r abūdantiā tpālī: quib⁹
duo aurigę pñidēt: stulta securitas vitę/ r torpor ignauie. Cur
rus avaricię silit qñtuoz hz rotas: qñ sūt pusillanimitas/ inhūa
nitas/ pñipt⁹ dei/ obliuio mortis. Eq trahētēs sūt tenacitas
r rapacitas. His duob⁹ eqs vñt⁹ pñidēt auriga. i. amor ha
bēdi. De qñlibet istoz curruū dñ Esa. v. e. Ue q trahitis iniq
tatē i funiculis vanitat⁹. Est r triplex currus dei/ huic triplici

currui cōtrari⁹. Prim⁹ curr⁹ est innocētię.
Uñ Aug⁹. Innocēs ē q nec miserū facit:
nec miserū relinqt. Quattuor habēt rotas.
Quaz pma est benigna tpālī admistra
tio: Secūda est infirmantiū opofa cōpas
sio: Tertia in tēptatiōe blanda cōsolatio.

Quarta iniuriar⁹ r cōtumeliar⁹ leta susceptio. Duo equi tra
hunt currū istū. i. misericordia cū hilaritate: et sollicitudo de
reddenda ratiōe. Unde Ro. xij. b. Qui pñest in sollicitudine:
qui miseref i hilaritate. Auriga ē animi fortitudo. Secūdu
currus est pudicitie. Quattuor ei⁹ rotę sūt/ abstinentia/ mūd
cia/ asperitas vestis/ assiduitas laboris. Duo equi: corporalis
infirmitas: r tēporalis paupertas. Auriga est moris cōfisi
deratio. Tert⁹ currus est charitas. Quattuor rotę eius sūt
feruores qui de fornace charitatis pcedunt. Primus est ce
lus dei/ vt honoret. De quo Ps. Zelus domus tuę comie
dit me. Secūd⁹ ē cel⁹ pñimi/ vt saluet. De quo. ij. Cor. iij.
xj. a. Emuloz em̄ vos dei emulatiōe. Tertius ē feruor ma
ceradę carnis. Quart⁹ ē feruor deuotiōis. Duo equi trahen
tes hūc currū: sūt duę species charitatis. i. amor dei: r amor
pñimi. Auriga est sapientia. In curru patientie sedet iob:
et oīs p christo patiēs. In curru pudicitie sedet eunuchus:
et omis p christo pñies. In curru charitatis rapit be
lias/ pallium curę temporalis derelinquens: r omnis largus
et misericors. Similiter in primo curru pharaonis sedet te
gabēl psequens belia. iij. Regl. xix. a. In secūdo psbyteri ac
cusantes susannā: Daniel. xij. d. In tertio ananias r saphira
dimidiā retinentes pecuniā: Act. v. a. Uide quomō currus
dei/ currib⁹ pharaonis opponunt. Sz curr⁹ pharaonis/ cur
rus dei psequunt: Nam currus malicię psequit patientiā: ne
illatā sibi iniuriā dissimulet/ s vñdicet aut irroget. Cōtra quā
armat nos apostol⁹/ Roma. xij. d. dicens: Nō volūmetiplos
defendētes charissimū: sed date locū ire. Currus luxurię pse
quit pudiciā: ne carnem suam crucifigat cum vitijs r cōcu
piscētijs: sed potius curā eius agat in desiderijs. Curr⁹ aua
ricie psequit charitatē: vt nihil tribuat/ sed oia retineat. Cō
tra hos duos armat apostolus/ Eph. v. b. vbi dicit: Omis
fornicator/ aut imūdus/ aut avarus/ qñ est idoloz seruū: nō
habet hereditatē in regno christi r dei. Preter hos currus:
et sup oēs istos habet sponsus vñū currum mirabilē: de quo
specialiter hic agit salomon: vocans eū equitadū sponsi: De
quo dicit Ps. Currus dei decē milib⁹ multiplex milia letan
tiū/ domin⁹ in eis. Iste currus indubitātē est ecclēsiā: de qua
dicif. iij. Regl. ij. b. Ecce curr⁹ igneus: et equi ignei diuile
rūt vtrūqz. Et Daniel. vij. c. Thron⁹ ei⁹ flāma ignis: r rotę
eius ignis accēsus. Tot⁹ igneus est currus iste igne charita
tis: De quo Luc. xij. f. Ignē veni mittere i terrā: r quid vo
lo nisi vt accendat⁹. Duę rotę huius currus/ sunt duę vitę. i.
actiua r cōtemplatiua. Duo modiolī duaz rotaz/ sūt donū
sapiētię r donū sciētię. Primo modio voluit rota cōtēpla
tiōis: secūdo rota actiōis. Duo radij in vtrazqz rota de mo
diolis exētes: sūt dogmata r exempla patrū vtriusqz testa
mēti. Cāti rotarum quibus radij infixi sunt: et sua cōnexionē
lutum diuidunt et terram calcant/ sunt pdicatores: quoz offi
ciū est lutū pctōz ab animab⁹ diuidere (Iuxta qñ dñ dñere.
xv. d. Si sepaueris preciosum a vilī qñ os meū eris) et terro
na p cōtemptū calcare. Aris qui rotas in se vñt r colligat
vtrūqz inserit/ r totū currū portat r sustinet/ christ⁹ dñs ē: qui
dicif/ Eph. ij. c. lapis angularis: duos parietes. i. cōtempla
tiuo r actiuoz in se cōsocians: et portās omnia verbo vtr
tutis sug: vt legif. Iob. j. a. Circa hunc axē inuoluif vtrazqz
rota. Et si forte alterutra rota ab axe extierit: ipsa ruit r curr⁹
dissoluit. Quattuor rotas inuenies/ si vtrūqz testamēto duaz
assignes: Christi aut dñm axē duplicatū: iuxta duaz natu
ras eius: vel iuxta

Triplex
curr⁹ dei

Ps. a.

Ps. 4.

dore z labore z tardo gressu trahēbat curr^o. Un^o z moyses. xl. annis currū istū vix trahere potuit de egypto vsq; ad ripas iordanis: vbi nisi iohue subuenisset. i. christ^o remansisset curr^o. Auriga illi^o curr^o ē spūs sanct^o. Un^o ps. ad dñm/ait: Spūs tu^o bon^o deducet me ī frā rectā. Et bellis^o ad belā ī typo spūs sancti. iij. Regl. ij. b. Pater mi/pater mi: curr^o ist^o z auriga ei^o. Equi trahētes hūc currū sūt doctores z p̄lati: qui peccatoe z humeris. i. sapia z parietēria/siue vicia z doctrina trahere debent hūc currum/alligati ad eū funib^o officioꝝ suoz: q̄s auriga. i. spūs sanct^o/nūc amoris stimulis/nūc timoris flagellis incitat ad currendū. Ibi duo equi figurati sūt. j. Reg. vi. c. p. duas vaccas fctas: quē arcam dñi de tra philistini vsq; bethsamis pduxerūt: sic ibi dñs. Zbāt ī directū vacce p viam q̄ ducit bethsamis: z vno itinere gradiebant pgentes z mugientes: z non declinabāt neq; ad dexterā neq; ad sinistrā. Ita olim. Sz qualis hodie p p̄sū oia sūt/satis ī euidēti est: vt curr^o pharaonis poti^o videat ecclia q̄ curr^o dei. Fert em̄ ī p/sūdū diuitiaz z delitiaz z etiā pctōꝝ/ibuersis rois: z ab arte se paris: fm qd dñs Exo. xiiij. f. Subuertit dñs rotas currū: ferebantq; ī pfundū. Equi retrogradi hodie exercitu pz/posiro eligunt ad trahendū currū istū. Facti sunt q̄ p̄lati nri sunt/retroisū z non ī ante: sic dñs dñere. viij. e. i. spūs alii obliui/cola tpalia curāt. De aialib^o dñs Eccl. j. c. Mō reuertebant cū iccederēt: s vniūqdq; añ faciē suā gradiebat: Nūc sō pōt vici: Unusq; post dorsum suum gradit: ideo currus ecclie non progredit: sz retrograditur: Quippe equi retrogradi ad posteriora trahūt illū. Solēt equi fortes eligi ad trahendos currus: nūc autē nō equi: sed pulli equoz. i. nepotuli epōꝝ ad trahendū currū ecclie assumunt: q̄ nec pecc^o habēt nec humeros: ideo non est mirū si remanet ī luto curr^o iste. Itē solent ēē equi curules edomiti: nūc petulantes nimis z lasciuī. Un^o dñere. v. c. Equi amatores ī feminas: z emissarij facti sūt: vnusq; ad vtorē pximi sui binniebat. Itē. viij. c. eiūsdē: Om̄s cōuersi sūt ad cursū suū: quasi equ^o impetu vadēs ad p̄lium. Scdm hoc pōt legi per indignationē: Equitatuū meo ī currib^o pharaonis/existēt/assumulaui te. i. assimilari te p̄ncipi: amica mea/quē amas z amaris currus dei esse. Ut existere dicat ī currib^o pharaonis: qz similis factus est eis ī equis: vt dictū ē: z ī ornatu supfluo phalaray. Verūtāmē habet ecclia z ornatū suū necessariū. Verbi causa. Frenū laudis diuine: de quo Esa. xlvij. b. Laude mea īfrenabo te ne inter eas. Et hoc frenū smp deberet ecclia gestare ī ore suo: qd z clau^o z claustralis q̄ secularis: sic ipsamet p psalmistā dicit: Bndicaz dñm ī omi tpe: semp laus eius ī ore meo. Et hoc freno deberet duci z regi totū corpus ecclie: sicut dñs Jaco. iij. a. Hūic freno anere sūt phalerę: q̄ caput z collū eq̄. i. ecclie ornat. Caput. i. cetū p̄latoz: collū. i. cetū doctoz. Phaleras istas dico dogmata doctrinay z exēpla virtutū: q̄b^o debeant p̄lati ecclie et doctores relucere. Pectorale qd fluxū sellę ad posteriora phibet et pecc^o qd exornat est sapia p̄latoz: q̄ potestare ecclie ad tpalia nō patit exēdi. Sella cuius christ^o īndet seu p̄hider/est ipsa auctoritas/siue potestas ecclie. Indoctos armigeros bz christ^o: qz nō tanq; equū: sed sicut asinū sellāt ecclia: dñi potestare eccliaistica ī posteriora exēdūt: mutat^o anteriorib^o z desertis. i. spūalib^o. Potestas em̄ ī tpalib^o sella est: ī posteriorib^o rupta ē: imo nullū ē pectorale ecclie qd sic sellā ei^o p̄mittit ad posteriora dilabi. Figura em̄ hui^o t̄pis fuit: qd dñs nō equū s̄ asinū equitauit. Figura ē etiā qd quidā monachi cluniacenses. s. officiales p pectorali postellā hñt. Quid em̄ hoc significat/nisi qd potestas eoz nō ī spūalib^o sz ī tpalib^o

[illegible]

Aurenulas aureas. i. scripturarū sentētiās: vñ q̄libet bonas institutiōes/ auro sapiētię interi⁹ resplēdētes. b. **f**aciem⁹ tibi/ ego ⁊ p̄ ⁊ spūsanct⁹: vel ego ⁊ coadiutores mei apli ⁊ apli viri: c. **V**ermiculatas argēto. i. distinctas ⁊ variatas nitore sacri eloqui/ iux⁹ capacitātē singulorū. q. d. sponsus: Contuli tibi pulchritudinē ḡfē: cōferam et auxiliū sacre scripturę: ex q̄ p̄cepta ⁊ cōsilia ⁊ institutiōes et exēpla sc̄orū/ quib⁹

Aurenulas aureas faciē
m⁹ tibi: vermiculatas argēto.

vitam tuā oīo poteris elicere. Scriptura em̄ ministrat oib⁹ p̄cepta: p̄fectis cōsilia: paruulis lac: adultis solidū cibum. Alia trāslatio habet sic: **S**ilitudines auri fabrefacie/ mus tibi cū distinctiōib⁹ argēti: quousq̄ rex in accubitu suo ē. Et ē sensus: Pulchra es amica mea: sic dixit tñ aurū. i. faciē meā nō poteris videre in p̄senti vita: sic dicit ē moysi: Exo. xxxij. d. sed silitudinem auri. i. celestis siue diuine claritatis p̄ illuminationē scripturarū: ⁊ b. p̄ speculū in enīgmate. j. Cor. xij. d. donec oib⁹ appareat manifeste: q̄ nūc latet abscondit⁹ ⁊ deitate. Aurea piscis ē long⁹ ⁊ rotund⁹: p̄ quē christi eternitas ⁊ eccl̄ie lōganimitas designant. Aurea etia ornāmētū ē: p̄ qd̄ sacra scriptura designat. Inde murenulę diminiuitū/ catenę quib⁹ monilia collo ligant⁹: ⁊ signiificant spūalē intelligentiā ⁊ vitę mundiciā: per quę sacra scriptura collo eccl̄ie. i. p̄dicatōrib⁹ alligata ē. In auro spūalis intelligentia accipit⁹: i. argēto vitę mundicia. Signat⁹ autē dicit: murenulas aureas ⁊ nō dicit argēteas/ sed argēto vermiculatas: q̄ intelligentia pōt esse pura sine errore: s̄ vitę mundicia in hac vita sine pctō nunq̄ ē. Un. j. Joh. j. d. Si dixerim⁹ qm̄ peccatū nō habem⁹/ nosmetipsos seducim⁹ ⁊ p̄ritas in nob nō ē. Et igit̄ sensus: **A**urenulas aureas faciē m⁹ tibi v̄miculatas argēto. i. vitę mundiciā ⁊ spūalē intelligentiā cōferem⁹ tibi/ quib⁹ sacra scriptura collo tuo firmit̄ alligē. Et hoc ē qd̄ dicit Ibiere. xxxj. f. Post dies illos dicit dabo leges meas in viscerib⁹ eorū: ⁊ in corde eorū scribā illas. Vel aliē: Per murenulas aureas/ argēto vermiculatas designat fides diuinitatis christi/ quę p̄ aurū accipit⁹: ⁊ fides hūanitatē christi/ q̄ p̄ argentū intelligit̄. Christ⁹ em̄ p̄ electū si curat⁹: Eccl̄. j. b. qd̄ fit ex auro ⁊ argēto. Quia aut̄ pluralit̄ dī/ faciē m⁹: vox ē sodalitū/ nō spōsi: q̄ spōsę murenulas aureas ⁊ argēto vermiculatas faciūt: qm̄ fidē diuinitatis ⁊ fidē hūanitatē p̄dicat. Scdm̄ hoc sic cōtinua: Spōsa tua oras spōsum tuū vt indicet tibi/ vbi pascat/ vbi cubet in meridie: ne vagari icipias post greges sodalitū ei⁹. i. hereticorū: Ecce exaudita ē oīo tua: Mos missi ab eo: **A**urenulas aureas faciē m⁹ tibi v̄miculatas argēto. i. docebim⁹ te qd̄ de diuinitate ei⁹/ qd̄ de humanitate sentire debeas: vt tā errare nō possis. Sequit̄.

Aliter

Dū ē rex i accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suū. Et ē spōsę/ nō ad spōsū s̄ ad sodales spōsi: vt ad adolecētulas suas/ loquētes ⁊ recognoscētes spōsi bñficiā ab eo accepta: ⁊ q̄ deuotiōe suscepit ea: ⁊ quātū p̄fecerit i eis ostēderit. Un. dicit: O sodales spōsi mei: o adolecētule meę: audistis quāta fecit mihi spōsus me⁹: audite ⁊ qd̄ ego p̄ eo fecerim: **D**ū esset rex. i. spōsus me⁹ qui regit oīa: **E**n accubitu suo. i. in vtero beatę ḡginis: vel in patibulo crucis: vel i sinu patris post ascēsiōē: **N**ard⁹ mea. i. hūilitas mea/ vt charitas mea. Utraq̄ em̄ virt⁹ p̄ nardū/ q̄ ē herba hūilis ⁊ calida designat. **G**edit odorē suū. i. bonā opiniōē/ implēdo mādāta ⁊ cōsilia ei⁹. q. d. sponsa: quia pro me nat⁹ ē spōsus ex muliere/ passus i cruce/ spem cōtulit mihi p̄ ascēsiōē: cum ideo diligo/ ⁊ mādāta eius obseruo. Vel sic: **D**ū esset rex i accubitu suo. i. i sinu patris/ nōdū fact⁹ v̄sibilis: **N**ard⁹ mea. i. dilectio spōsi/ q̄ dī mea: q̄ mihi vtilis ⁊ necessaria. **G**edit odorē suū. i. sui odoriferā noticiā/ carnē assumēdo: quo odore respūs ē tot⁹ mūd⁹: ⁊ q̄rqt̄ egrori senserūt illū odorē. i. incarnationē et crediderūt/ sanati sunt. Un. Barth. iij. d. Et abijt opinio ei⁹ i torā syriā: ⁊ obtulērūt ei oēs male habētes varijs lāguorib⁹ et tormētis cōphēnsos: ⁊ q̄ demonia habebāt ⁊ lunaticos ⁊ palyticos: ⁊ curauit eos. De hōdore dī Beñ. xxvij. d. Ecce odor filij mei

Aliter

sicut odor agri pleni cui bñdixit dñs. Et. ij. Cor. ij. d. Deo ḡfas q̄ semp triūphat nos in christo iesu: ⁊ odore noticię sue manifestat p̄ nos in omni loco. Et igit̄ sensus: **D**ū esset rex i accubitu suo ⁊c. i. cū esset p̄i cōlis dei fili⁹/ p̄p̄t nī/ miā charitatē suā q̄ dilexit nos/ fact⁹ ē fili⁹ paup̄culę mlieris.

Dū ē rex i accubitu suo:
nard⁹ mea dedit odorē suū.

caris nr̄is. Vel sic: **D**ū ē rex i accubitu suo. i. christ⁹ in gl̄ia sua/ ad dexterā patris post ascēsiōē: **N**ard⁹ mea dedit odorē suū. i. minor eccl̄ia/ vel sanctorū hūilitas/ vel gen⁹ hūanū p̄ crucē redēptū et sanguie christi calefactū: dedit exercitationē bonorū opey: vñ opinio bonę famę. Vel dedit odorē suū. i. efferbuit oē ei⁹ desideritū eūdi post ipsū. Un. j. dicit: Trabe me post te. Vel sic: **D**ū esset rex i accubitu suo. i. christ⁹ in mēsa in domo lacari/ aut i sepulchro: **N**ard⁹ mea. i. maria magdalena hūilis ⁊ deuota: **G**edit odorē suū. i. fracto alabastro/ sudit vnguētū suū. Un. Joh. xij. a. Un. sex dies pasche venit iesus bethaniā vbi lacar⁹ fuerat mortu⁹/ quē suscitauit iesus. Fecerūt autē ei cēnā ibi: ⁊ martha ministrabat: Lacar⁹ hō vñ erat ex discipulib⁹ cū eo. Maria ḡ accepit librā vnguētū nardi pistici p̄ciosi/ ⁊ vnxit pedes ei⁹ ⁊ capillis suis extersit ⁊ dom⁹ impleta ē ex odore vnguētū. Ecce totū qd̄ dī b: **D**ū ē rex i accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suū. i. cū christ⁹ cenaret i domo lacari/ maria fracto alabastro/ effudit vnguētū. Vel sic: **D**ū ē rex i accubitu suo. i. i excelso habitaculo suo: **N**ard⁹ mea dedit odorē suū. i. ḡgo maria hūilitatis sue effudit deuotionē: q̄ vsq̄ ad celos ascēdit ⁊ dei filiū vsq̄ ad trā inclinauit. Un. Ps. In altis bitat ⁊ hūilia respicit i celo ⁊ i trā. Quid igit̄ aliud ē: **D**ū esset rex i accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suū: vt i p̄sona beatę ḡginis loquat̄ spōsa: nisi cū ēēt dei fili⁹ i excelso hīaculo suo/ respicit hūilitatē ancillę sue: **N**ō dī sapiētiā/ aut pulchritudinē/ aut nobilitatē/ aut etiā ḡginitatē: s̄ respicit hūilitatē. Neq̄ em̄ cedr⁹ aut cyp̄ss⁹/ aut quīs arbor alta: s̄ sola nard⁹ dedit odorē suū. Regē noiat/ nō spōsū: q̄ nōdū nuptię factę erāt i chana galileę. i. i vtero beatę ḡginis. Et igit̄ triplex accubitus spōsi. Prim⁹ i vtero ḡginis marie. Secund⁹ i patibulo crucis. Tert⁹ in solio p̄tis. De p̄mo dī Eccl̄. xliij. a. Porta hęc clausa erit p̄ncipi: Princeps ipse sedebit i ea vt comedat p̄nē corā dño. De sc̄do dī Beñ. xlix. c. Blachar asin⁹ foras accubās int̄ terminos: vidit requiē q̄ ēēt bōa: ⁊ trā q̄ ēēt optia: ⁊ supposuit humer⁹ ad portādū. Blachar interpretat̄ merces: s̄ significat christū: q̄ ē merces fidelū. Un. Ps. Filij merces fruct⁹ v̄tris. Et Beñ. xv. a. dixit dñs ad abraā: Ego sū merces tua magna nimis. Hic vidit requiē eternā q̄ ēēt bona: ⁊ trā viuētū q̄ ēēt optia: ⁊ supposuit hūeros cruci ad portādū pctā nr̄a. Et sic accubuit int̄ terminos: hoc ē int̄ celū ⁊ trā i se recollās ima sūmis. De tertio dī Apoc. iij. d. Qui vicerit dabo ei sedere meū in throno meo: sic ⁊ ego vici ⁊ sedi cū patre meo i throno ei⁹. In p̄mo nard⁹ dedit odorē hūilitatis. In secūdo myrrha delectat putredinē vetustatis. In tertio bot⁹ emisit vinū spūalis locūditatē. Et aut̄ triplex hūilitas. Primā parit p̄ritas i corde ex sui cognitiōe. Secūda facit sacritas i ope ex cōreptu mūdāne gl̄ie. Tertiā format charitas in sustinētia opprobriorū ex spe remuneratiōis diuie. De p̄ma dī David: Ego sū p̄mis ⁊ nō hō. Secūda ostēdit dauid/ cū saltaret corā arca dñi. ij. Regl. vj. c. Tertiā ostēdit/ cū maledicere ē semet: ij. Regl. xvj. c. ⁊ dixit: Dimitte eū vt maledicat iuxta p̄p̄tū dñi: si forte respiciat dominus afflictionē meā: et reddat mihi bonū p̄ maledictiōē hac hodierna. Similiter ē triplex accubitus sponse siue coniuuii. Prim⁹ est corporū ad comparandā fortitudinē nature. Secūd⁹ est animarū ad cōsolandam esuriem ⁊ sitim iusticię. Tertiu⁹ angelorū ad satietatē cū magna dulcedinis mltitudine. Primo vtunt̄ serui. In secūdo comedunt amici. In tertio inebriant̄ charissimī. In figura borū triū legimus christū cōiuiua celebrantē cum discipulis suis. Primū autē

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

tionū i ieiunādo: lachrymarū i p̄partēdo: ifidiaz i colloquē/
do: p̄ostremo p̄culorū i falsis fratrib⁹ / cōuitiorū / spuroz / cola/
phorū / subf̄anationū / exprobarionū / clauoz: horūq; similīū
q̄ in salutē nrī generis filia euāgelica copiosissime noscīt p̄/
tulisse: Ubi sane inter tot odoriferē myrrhē bui⁹ ramusculos
minime p̄termittendā
purauī / etiā illā myrrhā q̄ i cruce potat⁹ ē:
s neq; illā q̄ vinct⁹ ē i se
c mōrabit. Bōn⁹ cypri dilect⁹
o me⁹ mihi / i vinēis engaddi.

amaritudinē peccatorum. In secunda futuram incorruptionem
mei corporis dedicauit. **Secunda** igitur abūditie suauitatis hor
eructabo quoad vixero: in eternū non obliuiscar miserationes
istas: qz i ipsis viuificatū sū. Et ad h̄ hortat nos spōsa cū dīc:
Fascicul⁹ myrrhē dilect⁹ me⁹ mihi in vbera mea
comorabit. Sequit: **qz Botr⁹ cypri dilect⁹ me⁹ mi**
hi i vineis engaddi. Quia dolore mortis securū ē gaudiū
resurrectionis: nō sponsa congrue post recordationē mortis sub
dit de resurrectione dīcēs: **qz Botr⁹ cypri dilect⁹ me⁹ mi**
hi i vineis engaddi. q. d. nō solū int vbera mea comora
bit spōsus: qz fact⁹ ē mihi fascicul⁹ myrrhē i passiōe: verū et iā
qz fact⁹ ē mihi botr⁹ cypri in resurrectione. Fact⁹ ē mihi causa
leticie in resurrectione: q̄ fuerat causa tristitie i passiōe. Vtro
bīqz dilect⁹ nominat⁹: qz totū factū ē officio charitatis: **Hortu⁹**
est. p̄t peccata n̄ra: resurrexit. p̄t iustificationē nostrā: **Ro.**
iiij. d. Lyp⁹ ē insula abūdans bonis racemīs/ vinū dulce fa
cientib⁹: ⁊ florida botris: et ideo significat resurrectionē: in q̄
caro spōsī refloruit. **Botr⁹** ē vua cū palmitē: ex qua exprimit
vinū leticie: et significat christū/ a q̄ oīs leticia spūalis ema
nat. Et hūc botrū olim exploratores i vecte tulerūt: **Mūer**
xiij. c. chor⁹ p̄phetiū p̄cedentē et aplicū subsequētē: mediū
aut christū i esū pulchro schemate figurātes. **Engaddi** ciui
tas ē eadē q̄ i hiericho: vbi abūdant palme: vbi olim fuit vi
nea balsami: quā postea cleopatra trāstulit in babilonē. **Ida**
bet aut engaddi duplicē interpretationē: ⁊ ambe vni intellectui
seruiūt. **Dicit** em̄ sōs hēdi: ⁊ significat baptismā gentiū: la
chrymas penitentū: quia p̄ hēc fit ablutio peccatorū. **Dicit**
et oculus temptationis: qd̄ et ecclesie bñ cōuenit: q̄ sola illu
minata per gratiā tēptationes p̄uidet inimici: **Iuxta** qd̄ dicit
ap̄lus. **ij. Cor. ij. c. Nō** sciam⁹ cogitationes eius. i. sathā
nē. **Dicit** q̄ sponsa: **c Botr⁹ cypri dilect⁹ me⁹ mihi. i.**
dilect⁹ me⁹ fact⁹ ē ihi dulc⁹ ⁊ florid⁹ resurgēdo: q̄ fuerat mihi
pus amar⁹ ⁊ marcid⁹ mortēdo. **Qd̄** apparet: **d In vineis**
engaddi. i. i collectionib⁹ gētiū seu q̄libet p̄tor⁹: q̄ de hē
dis facti sūt agni fōre baptismatis v̄ lachrymar⁹ loti. **Ū sic:**
Dilect⁹ me⁹ factus ē mihi/ credēti/ spanti ⁊ amāti eū: **bo**
tr⁹ cypri. i. causa leticie. Ipse dico habitās/ **i vineis en**
gaddi. i. i collectione eor⁹ q̄ temptatione florescūt. Et nota q̄
pulchro ordine breuē q̄ttuor christi bñficia p̄cipua p̄memo
rauit spōsa: **Rex** i accubitu suo fuit/ i vtero p̄ginis existēs: fa
scicul⁹ myrrhē i cruce mortēs: botr⁹ cypri de morte resurgēs:
in vineis engaddi/ p̄sistentiū mittēs: **Tūc** ap̄re vinū de bo
tro manauit: qd̄ totā ecclīa iebriauit. **Moralis Lyp⁹** itēp
tat⁹ mgroz. **Botr⁹** floritio. **Ūn** alia trāslatio p̄ botr⁹ cypri/ h̄z
floritio mgroz: qz illi soli erūt floretes cū eo i resurrectione: q̄
fuerūt cū eo mgretes i passiōe. **Ūn. ij. Timoth. ij. b.** Fidelis
sermo: **Nā** si p̄mortui sum⁹ ⁊ cōiuiem⁹: si sustinebim⁹ ⁊ pre
gnabim⁹. **Vineę** engaddi/ vbi crescit balsam⁹/ cui⁹ arbores
ad modū vineę excolūt/ sūt vineę balsami: sic dicit **blo.** Et
significāt claustra vbi sūt debēt eē/ ⁊ botr⁹ cypri/ ⁊ balsam⁹ en
gaddi. i. cel⁹ districtiōis: ⁊ suauitatis māfuerudinis: qd̄ signifi
cat arca testamēti: i q̄ sūt ⁊ s̄ga ⁊ māna fuerūt. **Virga** q̄gtat⁹:
⁊ māna lenitat⁹. **Meur⁹** p̄ se sufficit ad salutē: **Ūn** ⁊ medēdis
vulnerib⁹ sauciat⁹/ **samaritan⁹** ille euāgelic⁹/ vinū ⁊ oleū sup
fudit: **Luc. x. f. dās** normā rectorib⁹: vt in sanādis excessib⁹
sūditor⁹ sit p̄t s̄cuiēs discipula: ⁊ iuste blādies miscōia. **Dic** q̄
spōsa: **Botr⁹ cypri dilect⁹ me⁹ mihi i vineis engad**
di/ v̄ balsami. i. i claustris pie s̄ntis: ⁊ iuste blādies. **Ūl/ bo**
trus cypri ⁊ c. i. in claustris: qz ibi mortio tēptationis me
porat vberi⁹: delectat suau⁹: inebriat vghemēt⁹. Sequit.
Ecce tu pulchra es

Dozaliter

a *Eccē tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui columbarū. Vox est sponsi/ vicem laudis red-
dētis sponsę. Laudauerat em̃ sponsa sponsum eius/ recolēs
bñficia incarnatiōis/ passiōis/ resurrectiōis/ sancti spūs mis-
sionis. Per primū inuitata ad humilitatē: p̃ secundū infor-
ma-
ta ad patientiā: p̃ ter-
tiū erecta ad spem: p̃
quartū inflāmata ad
amorem. Uñ pulchra
effecta meruit audire:*

a *Eccē tu pulchra es amica*
b *mea: ecce tu pulchra: oculi*

Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui colūbāz. **E**cce admiratiōis vox est: reliquū cōmendationis. Iteratio hō pulchritudinis: cōfirmatio est amoris: vel signū duplicis pulchritudinis: interioris. s. z exterioris. Interior in virtute: exterior cōsistit in cōuersatiōe. Vel gemina pulchritudo spō se/est gemine charitatis affectus: vñ pulchritudo intellect⁹ / q̄ est cognitio veritatis: z pulchritudo affectus / q̄ est amor bonitatis: vñ fides / z opatio: vñ hūilitas / z inocētia: vt dīc beat⁹ **Berni.** Qui binari⁹ rarissime inuenit: Rara em̄ auis in terris: aut scitratē nō pdere: aut humilitatē scitmonia nō excludi. Et iō btā sgo q̄ vtrāq; retinuit: singularitē gfa plena: **Luc.** j. c. **U**l ista geminatio notat pulchritudinē vtriusq; ppli cōuersi: iudei. s. z gētilis: vñ duplicē vitę decorē / actiue. s. z p̄replatiue. Pertinet etiā ista geminatio pulchritudinis ad duo talēta: q̄ s̄ scietia z opatio: vel ad duas ptes iusticie / q̄ s̄ de/clinare a malo z facere bonū: vñ ad puerfationē claustralī z seculariū: vñ ad regimē p̄latorū / z obediētiā subditoz. **U**l geminat pulchritudo spōse: p̄p̄ decorē pgnitētiū z mūdiciā innocentīū: aut p̄p̄ cordis simplicitatē z corporis integritatē. **D**īc q̄ spōsus: a **E**cce tu pulchra es amica mea: que amas z amaris: **E**cce tu pulchra. **D**emōstratio aduerbiū tria facit: admirationē i pulchritudine sponse: emulationē in alijs: et notat q̄ palam et in p̄mptu est sponse pulchritudo. **P**ronomē tu geminat / discretiōnē notat et significatiā. **E**t de pulchra: qz **b** **O**culi tui columbāz. i. affect⁹ z intentio simplex: sine plica. s. erroris et p̄auē delectationis. **H**ęc simplicitas oculoꝝ / totū corpus ecclē pulchrū reddit. **U**nde **Matth.** vj. c. et **Luc.** xj. c. Si ocul⁹ tuus simplex fuerit: totū corpus tuū lucidū erit. **H**ęc vitē p̄ma est in laudib⁹ sancti. **Job:** Erat inq̄t vir simplex z rectus. **E**t i ḡt sensus: **O**culi tui columbāz. i. deū simpliciter intueris: qz nihil aliud queris q̄ ipsū. **U**l oculi spōse sūt doctores z p̄dicatores: q̄ colūbe cōpanf / p̄p̄ decē p̄p̄ietates colubę q̄s ponit **b** **Breg.** **C**olūba em̄ felle caret: rostro nō lēdit: in cauernis petraz nidificat: alienos pullos nutrit: iuxta fluēta manet: melioza grana eligit: p̄ cantu gemitū reddit: gregatim volat: alis se defendit: visum nonnes recipit. **S**ic sancti p̄dicatores z doctores felle malicie carere debēt. **R**ostro detractiōis nullū lēdere debent. **I**n cauernis petre nidificare debēt. i. i vulnerib⁹ chrisi iesu refugīū h̄re. **P̄s.** Petra refugīū. **A**lienos pullos. i. pctōres cibo sacre p̄ruditiōis debēt nutrire. **I**uxta fluēta sapiēcie sūt debēt residere: vbi ymbzā accipit / i. astutias dēmoniū valeāt sibi z alijs docēdo p̄cauere. **B**rana melioza. i. si q̄e bonas sētētiās i poetis vñ p̄bis iuenerit / debēt ad iformationē ecclē eligere. **P**ro peccat⁹ suis z alienis debēt gemitum emittire. **D**ebēt cū homib⁹ cōuersationē h̄re: z eis i morib⁹ p̄formari. **A**lis duab⁹. i. patiētia z scia vel sapiētia se debēt defendere. **H**ęc em̄ sunt due alę mulieris illi⁹. i. ecclē / q̄ datę sunt ei vt fuget in desertū: **Apoc.** xij. d. **U**el alis. i. duobus testamētis. **A**lis nonnes debēt recuperare: qz nouē sūt genera tēptationū: q̄b⁹ sc̄ti q̄si collyrio quodā puncti turbant ad tēp⁹: s̄ postea p̄spicaci⁹ vident. **P**rima ē lenta: q̄ q̄si cōtinue z paulatim aim pulsat: z tanto piculofior: quāto min⁹ sentit. **D**e hac dīc **Job** xliij. d. **L**apides excauat aq̄: z alluuiōe paulatī t̄ra cōsumit. **S**ecūda ē dubia: q̄ animū ita dubietatis nubilo inuoluit: vt qd rectū tenere debeat / discernere nequeat. **D**e hac dīc **Job** xx. a. **I**dcirco cogitationes mee varię succedūt sibi: z mens mea i diuersa rapit. **T**ertia ē subita: q̄ iudiciū rōnis puenit: ita q̄ mens tēptatiōis impetu p̄uēta tēptatiōis ifidias p̄uidere z p̄cauere vix possit. **D**e hac dīc **Threū.** liij. d. **V**elocitē

res fuerit persecutores nostri adūs celi. i. speculari sibus animi.
Quarta ē occulta: q̄ facit vt res notia in cōsiderationē nō ad-
ducatur. Tūc fit vt ibi negligam⁹ vbi soll. citi esse debem⁹. Pro-
pter hāc dicit Job. xij. d. Quātas habeo iniquitates ⁊ peccata:
scelera mea ⁊ delicta offēde mihi. Quinta ē violētia.

e tui columbar. Ecce tu pul-
cher es dilecte mi ⁊ decor⁹.

ferret auxiliū: q̄si rupto muro z apta ianua irruerūt sup me: z ad meas miseria de uoluit sūt. Sexta ē fraudulēta: q̄ animū seducit: ita vt dicat bonū malū: et malū bonū. Et de hac dī Prover. xliij. b. Est via q̄ uidet homī recta: nouissima autē ē deducūt ad mortē. Septima ē pplexa: q̄ i vno eodēq̄ tpe anīmū varijs vitijs ita impedit: vt nō iueniat aliq̄d refugīū. De hac dic Job. xl. b. Merui testiculozū eius pplexi sunt. Octaua est timēda: q̄ animū ita timore occupat: vt bonū aliq̄d aggredi nō audeat. Nonā ē vana: q̄ aim de bñ factis extolli suggestit. Et de his duab⁹ dic P̄s. Scuto circūdabit te vitas et nō timebis a timore nocturno: A sagitta volāte i die pambulāte i tenebris: ab incurso z demonio meridiano. Quicq̄ temptationē tāgit: s̄ tres vltimę sub eis q̄ p̄dicte sūt p̄tinent. Timorē nocturnū vocat temptationē timidā: q̄ bonū aggredi nō p̄mittit. Sagittā volantē i die/ vocat temptationē vanā: q̄ de bonis actib⁹ suggerit gl̄ari: vel appetere laudari: Sagittā em̄ volās i die ē appetit laudis de bono ope. Megociū pambulās i tenebris ē occulta tēptatio: q̄ fuit q̄rta. Incurso vlt incurso dī tēptatio violēta: q̄ fuit quinta. Demon meridian⁹ ē fraudulēta: q̄ fuit sexta: in q̄ sepe trāfiguratur se sathanas i angelū luc. ij. l. cor. xi. c. Sequit: **E**cce tu pulcher es z decor⁹ es amātum alēna collaudatiōe letari: alterūq̄ de alteri pulchritudine gl̄ari. Siquidē cōs ē eoz gl̄ia: cōe gaudiū z oia cōia. Vñ spōsa audita laudatiōe spōsi/ gratulabūda vlt cē illi reddit i laudib⁹/ dicēs: **E**cce tu pulcher es. q. d. tu dicis me pulchrā: s̄ pulchritudo mea nō est ex me/ s̄ ex te. Tu em̄ ex te pulcher es: ego a te. Ego pulchrā sū ē gr̄as: tu p naturā. Et h̄ ē: **E**cce tu pulcher es/ naturalit̄ s̄m diuinitatē: **P**ilecte mi z decor⁹/ s̄m humanitatē. Vel pulcher es i solio patr̄: decor⁹ i m̄ris gremio. Pulcher oia creando: decor⁹ pdita redimendo. Pulcher iustis gloriāz p̄ferendo: decor⁹ penitētib⁹ veniā z idulgētiā tribuendo. Vel pulcher z decor⁹ dī spōs⁹: qz pulchrā z decorā fecit sponsā. Pulchrā fecit i creatiōe: decorā i recreatiōe: Tūc em̄ sup cādore nature ruborē gr̄e supfudit: vt sic ip̄e cādū z rubicūdē sic z ip̄a. Altorū refert ad diuinitatē: q̄ ē pulcherrima veritas: z p̄ssima pulchritudo: q̄ est gaudiū z gl̄ia intellect⁹. P̄p̄la em̄ diuinitas ē plenissima bonitas: z optima plenitudo: q̄ est decor⁹ z decor⁹ affect⁹. Pulcher q̄ refert ad intellect⁹: decor⁹ ad affectū. P̄ref hęc autē q̄ttuor sūt z alię spōsi pulchritudines: p̄p̄ q̄s est diligēdus. Prima fuit i mortali corpe: de q̄ dī in P̄s. Speciosus forma p̄ filijs hoīm. Secūda i trāfiguratiōe: de q̄ dī Matth. xviij. a. Trāfiguratur ē iesus ante eos: et resp̄cēdit facies ei⁹ sic sol: vestimēta autē ei⁹ facta sūt alba sic nix. Tertia i resurrectiōe: carne gl̄ificata: de hac dī Esa. lxiij. a. Quis ē iste q̄ venit de edom ticti vestib⁹ de borra. Iste formos⁹ i stola sua. i. i carne gl̄ificata. Quarta i diuinitate: de hac dī Esa. xxxij. c. Regem i decore suo videbūt. In p̄ma dñs n̄rāz honorauit infirmiratē. In scda ostēdit futurę britudinis q̄litatē. In t̄tia exhibuit futurę icorruptionis gl̄itatē. In q̄rta pditā i adā reformauit imaginē. Habet z spōsa q̄ttuor pulchritudines: sic z spōsus. Prima ē i corpe carnalit̄: secūda i p̄scię puritate: tertia i ext̄ioz pueritatis: q̄rta i diuinorū tēptariōe. Et de his q̄ttuor dī Zb̄en. liij. b. Ldidiores naq̄arē ei⁹ niue: nitidiores lacte: rubicūdiores ebor: antiq̄: saphiro pulchriores. Eandoz niuis designat mūdiā corpeis: frig⁹ p̄o cordis refrigeriū: Et h̄ duo sūt i p̄ma pulchritudine. Eandoz lactis qd̄ est cib⁹ puuloz: significat innocentiam mētē z p̄scię simplicitatē: Et h̄ duo sūt i scda pulchritudine. Eandoz eboris

Decē pprietas
tes colūbe

**Houé genre
temptation**

III. temptatio

Landoz ebortis: qui pcessu tpis vertit in ruborem/ significat innocentia operis: et feruore charitatis: Et hec duo sunt i ter/ tia pulchritudine. Saphirus colore habet celestiu: et signifi/ cat cōtemplationē: q̄ est q̄rta pulchritudo sponsę. Cū ḡ tanta sit. f. p̄ q̄ spōsi et spōse pulchritudo: quid restat nisi frui cupi/ tis amplexib⁹/ osculis delectari/ subire cu/ biculū: Et h̄ forte notat demonstratio hui⁹

Lectus a Lectulus noster floridus:

aduerbi⁹/ ecce: q̄si dicat sponsa: Pulchra sum/ vt dixisti: et tu pulcher es et decorus: et ideo nihil restat nisi vt deus oscula: iū/ gamus amplex⁹/ intrem⁹ lectulū. **Lectul⁹ noster florid⁹** est. i. iocūd⁹ et amgn⁹: et ideo sanctę copulę celebrāde idone⁹. Arguta insinuatōe inuitat spōsa sponsū ad amplex⁹: Palā em̄ rogare crubescit/ verecundia multib⁹ suffusa. Tū satis rogat/ que causas rogandi insinuat: vt dicit Seneca. Lectul⁹ dicit tota ecclesia/ i qua spōsus cū spōsa quiescit bo/ nis opib⁹ delectat⁹: sic ipse dicit p̄ Esaiā. xxvij. c. Hęc requies mea/ reficite lassum. Et in Ps. Hęc requies mea in seculū se/ culi: hic habitabo qm̄ elegi eā. Lectul⁹ p̄o diminutiuū dicit⁹ ppter multas causas. Primo cōparatiōe imensitatis sponsi. Ipse em̄ est quē celi et celi celoz cape nō possunt: vt dicit sa/ lomō. iij. Regl. vij. c. Secūdo in cōparatiōe multitudinis vocatoz. Multi em̄ sunt vocati: pauci hō electi: Barth. xx/ ij. b. Un̄ diabol⁹ lectū habet in spaciōsa multitudine repro/ borū: Chri⁹ p̄o in breui numero electoz habet lectulū. Un̄ dicit Esa. xxvij. e. Coangustatū est strātū/ ita vt alter deci/ dat: et palliū breue virūq̄ operire nō pōt. Tercio sui opinto/ ne/ qua se semp minuit. Un̄ Greg⁹. Hoc p̄p̄ū solet esse hūi/ lū: vt semp de se sentiat infra q̄ sint. Vox est oim̄ sanctorū qd̄ dicit Iohes/ baptista: Joh. iij. d. Illū oportet crescere: me aut̄ minui. Quarto/ duos capere nō pōt. Spōsus em̄ i spō/ sa vnū sunt vnitate gr̄e/ nō nature. Sicut dicit. i. Cor. vi. d. Qui adheret deo/ vnus spūs est. Ad hoc facit elegāter illud Esa. xxvij. e. qd̄ mō diximus: Coangustatū est strātū/ ita vt alter decidat. i. ois alter. i. quicūq̄ amore et gr̄a nō est ei vnū/ tus: Et quodāmodo ipse: sic dicit qdā phus/ amic⁹/ meus nō est nisi alter ego. Hęc lectulus floridus est/ omni genere flo/ rū venustat⁹: rosas. f. martyz: lilij⁹ virginū: violis cōfessorz/ solsequis monachoz/ biacynthib⁹ cōreplatiuoz. **Mostr** aut̄ dicit lectul⁹. i. cōmunis sponso et sponsę. Bona em̄ opa/ spōsi sunt auctoritate: et sponsę/ misterio. Itē filij spūales q̄ in hoc lectulo generant⁹ ex aq̄ et spūs sancto/ cōmunes sūt. Sponsa em̄ generat p̄dicādo/ baptizādo/ et cetera sacramēta ministrādo: spō/ sus p̄o gratiā infundēdo. **Aliter:** Lectulus pōt dici vel intel/ ligi cētus claustralit⁹: vbi spōsus q̄ in turba seculariū laborat incessanter quiescit et dormit. Un̄ Luc. x. g. Martha solita/ ri et turbata circa plurima describit⁹: maria hō sedere ad pedes dñi/ et audire vbi illi. **Lect⁹ claustralit⁹ lectul⁹** nō lect⁹ dicit⁹ ppter causas p̄dictas: et qz se coangustauere votis/ nō p̄tēti cōmu/ nib⁹ mādatis/ obstringere se artiorib⁹/ p̄silijs/ pauprate se mi/ nuētes/ disciplinis attenuātes/ multoz licitoz abdicatiōe mu/ tilātes/ sensū p̄p̄iū et volūtātē p̄p̄iā p obediētiā amputātes: se alijs subijcētes/ scip̄os penit⁹ abnegātes et pene in nihilū redigētes. Quā mutilationē seu diminutionē spūalē signifi/ cat mutilatio/ que est i habitu monachoz: quoz caligē ante/ pedali⁹ carēt: cuculla/ manicis/ t̄froc⁹/ caputiō. Recte ḡ cē/ tus claustralit⁹ lectul⁹ ē. Sed et florid⁹ ē rosas charitatis/ lilij⁹ castitatis/ violis hūilitatis. **Mostr** aut̄ dicit. i. cōmunis oib⁹ obsequio pietatis: et beneficio hospitalitatis. **Moraliter:** **Lectul⁹ noster floridus.** Lectul⁹ dicit quēta cōscie/ tia/ sanctis desiderijs florida. Lectul⁹ aut̄ dicit/ ex illa coangu/ statiōe charitatis/ q̄ cogit alterū in alterū: non solū cū altero esse: sicut dicit. i. Joh. iij. c. Deus charitas est: et qui manet in charitate/ in deo manet et de⁹ in eo. Et ex eo qz spōsus et spon/ sa cōtinuis se cōstringūt amplexib⁹. **Ita** aīa q̄ b̄mōi lectulū habet/ brachia charitatis nūq̄ ab amplexib⁹ sponsi laxat: nec ipsa nisi inter brachia sponsi quiescere potest. Unde. j. ij. b. **Leua** eius sub capite meo: et dextera eius amplexabit me. **Aliter:** Lectul⁹ dicit gratia siue q̄es p̄replatiōis: i quo sacra aīa cū spōso suo dormit: reficit et quiescit: amplexib⁹ sponsi fruit: et osculis delectat⁹. **Iste lectul⁹ floridus/ florib⁹ celestiu gau/**

dioz/ habēs i aspectu venustatē: i tactu lenitatē: i o dore sua/ uitatē: bñ lectul⁹ dicit⁹ ppter modicitatē et charitatē p̄replatiue q̄et. Un̄ Apoc. vij. a. d. Factū ē silētiū i celo hora q̄si di/ midia. Hęc etiā hora dimidia: sed q̄si dimidia q̄es illa p̄tem/ platiua cōcedit: Vt em̄ sūmitate labioz incepto osculo: nec dimidiato/ sed q̄si dimidiato/ sponsus aut sua auolatione/ aut nra distractiōe rapit et disperet: vt merito cogat dicere spōsa: Sur/ gā et circūibo ciuitatē p vicos et plateas: et querā quē diligit aīa mea. j. ij. a. **Clamat**

etiā cū petro: Dñe bonū ē nos hic esse: Barth. xvj. a. Sed nescit qd̄ dicat: dicit Lucas. ix. d. Necessariū em̄ ē exire ad lu/ cra/ ppter saluādos. **Beat⁹** Bern. de hac q̄ete dicit: Felix hora s̄ beator moza. **Alit⁹:** Lectul⁹ ē vter⁹ beate ḡginis: in q̄ spon/ sus beatissimā copulā celebrat: q̄ hūanę nature dignat⁹ est copulari. Lectul⁹ aut̄ dicit et nō lectus/ ppter hūilitatē. Et quāto lectul⁹ fuit hūilior: tāto amplex⁹ iocūdior: et societas isepabi/ lior: et ipsa vnio vnior: vt ita dicā/ fuit. Et florid⁹ lectul⁹ iste oim̄ florū varietate: Vbi rosa excellētissime charitat⁹: ibi lilij singularissime castitatis: ibi viola oim̄ode hūilitat⁹. Et qd̄ di/ cit: **Mostr** ē ipse q̄ dicit: Ego sū flos campi et lilij cōualliu. j. ij. a. **Alit⁹:** Lectul⁹ pōt intelligi crux ipsa: in q̄ dñs iacuit et dor/ miuit: In q̄ lecto sponsa sua. i. ecclesia amplex⁹ ē art⁹ brachijs charitatis. Maiorē em̄ hac dilectionē nemo h̄z/ q̄ vt aīam suā ponat q̄s p amicis suis: Joh. xv. b. Et adhuc i hoc lecto spōsus sponsā amplexat art⁹/ reficit opulēt⁹ et delectat sua/ uis/ attendentē pie/ et recolentē deuote/ quātū et quāra chari/ tate p ea tulit ibi spōsus. **Eur** aut̄ lectul⁹ dicit et nō lectus ppter paup̄tatis angustia. **Itud** em̄ et sitibūd⁹ ibi iacuit. Tūc vere dicere potuit: Coangustatum ē strātum: Esa. xxvij. e. **Florid⁹** p̄o dicit nō solū qz flos cāpi et lilij cōualliu exornauit illū: s̄ qz ip̄s spōsi s̄guie rigat⁹ ad fructū nre salut⁹ floruit. Spem em̄ salutis q̄si florē iocūdissimū ibi dedit: cui⁹ odore tor⁹ mūd⁹ resp̄ ē. **Arid⁹** aut̄ et horribilis erat aīa lect⁹ iste/ at postq̄ ei insert⁹ est flos cāpi/ florid⁹ factus ē: et q̄ pus erat lo/ cus mortis/ fact⁹ est loc⁹ vite. **Lectul⁹** iste ideo noster dicit⁹ qz de nro fuit qd̄ ibi pass⁹ fuit: et p nob passus fuit. Ergo adul/ terā indubitat se pprobat aīa: q̄ a lectuli hui⁹ cōtione se repu/ tat alienā. Un̄ Barth. x. d. Qui nō accipit crucē suā et seq̄t me: nō est me dign⁹. **Luc. xliij. f.** Qui nō baiulat crucē suā et venit post me: nō pōt me esse discipul⁹. **Deb. xij. c.** Si extra disciplinā estis/ adulteri et non filij estis. **De h̄ dicit** sephora ad moysen. i. ecclesia ad christū: **Ero. iij. f.** Spōsus sanguinū tu mihi es. **Pluralit⁹** dicit/ sanguinū: ppter sanguinē passiois/ q̄ effunditur per disciplinam: et sanguinem compassionis/ qui effundit⁹ p misericōdia: et imitatiois/ q̄ p̄tinet ad patientiā. **Dicat** ḡ q̄libet fidelis aīa spōso suo. i. christo: Spōsus sanguinū tu mihi es: et in h̄ lectulo crucis debitū coniugale reddat. Qui in hoc lectulo nō dormit. i. qui passionē dñi nō imitat⁹/ nō pōt dicere: **Lectulus noster floridus.** **Bo.** hunc lectulū in/ telligit pacē ecclesie: in qua flores virtutū vernāt et redolent: quasi finita hyeme psecutionū/ que quasi ventus vrens tene/ ros flores ecclesie vrit et cōsumit. **Alia** **Bo.** lectulū istū intel/ ligit corp⁹ humanū: qd̄ cum esset sponsę p̄p̄iū/ sibi fecit cō mune sponsus/ carnē in virgine/ et de virgine assumendo. In hoc lectulo sponsus cum sponsa quiescit: quādo caro spiritus consentit: et sensuāktas rationi. **Flozet** aut̄ lectulus iste: cum bona opera corpis ministerio fiunt. **Flozet** aut̄ maxime per continentia et abstinentia et modestia. **Solet** autem quadru/ plex lectus hic distingui. **Primus** est sordidus luxuriosozū malus. **Secūdu** solidus cōiugatozū/ bonus. **Tertius** can/ didus continentiu melior. **Quartus** floridus virginū/ opti/ mus. **De p̄mo** dicit **Roma. xij. d.** Non in comestatiōibus et ebrietatibus: non in cubilibus et impudicitijs. **De secundo** **Deb. xij. a.** Honorabile connubiū in omnib⁹ et thoros imā/ cular⁹. **De tertio** dicit **Luc. xj. a.** Noli mihi molestus esse: iam ostiū clausū est: et pueri mei mecū sūt in cubili: id ē bona desideria/ et bona opa in casto corde. **Unde** recte dicit: candi/ dus lect⁹ iste: qz lotus lachrymis penitētie. Un̄ Ps. Laua/ bo p singulas noctes lectū meū: lachrymis meis strātū meū rigabo. **De quarto** dicit **Lectul⁹ noster floridus.** **Sequit.**

Ligna domoz

Aliter

Aliter

Quadruplex lectus

Ps. 6.

a Tigna domozū nostrarum cedrina: laquearia nostra cypressina. Sicut supra inuitavit sponsa sponsum ad quietē p lectulū floridum: vt cum eo et ipsa quiesceret: sic et modo per domus pulchritudinem. q. d. pulcher es: et ego pulchra: lectus pulcher: qz floridus: et dom⁹ etiā pulchra est: qz

Al. caprones tigna domozū nraz cedrina et laquearia cypressina. Tigna vulgo capulones dicunt: eo qz mutuo se capiāt capiti- bus suis. **Al. cupressina** tigna ad supportandū tectū eleuant binarim colligata: vnde et tigna dī cū ē qsi tecto nexa: vlt tectū tenētia. Cedr⁹ vero arbor alta ē et imputribilis: cui⁹ odor et succus serpentes extinguit: et semp crescit cū alię arbores finē vel terminū habeāt sui cremēti. Laquearia sunt quedā ligna: q ad modū laqueozū subleuata sunt. i. lī- gna subiacētia tignis: et supiacētia parietib⁹: tignis et copulis collaqueāt et pnectūt. Cypressus i conū erigit: qn et conos dī- cū grece. i. rotunditas. Et fructus ei⁹ conus dicit: qn dīcunt

Dyslice coniferę cypressi. **a** Tigna domozū nraz cedrina. Dom⁹ nostrę sunt ecclesie pliculares: q vnitę fide spe et cha- ritate sūt vna ecclesia: qz vna est colūba mea. Tigna vō do- morū: q parietes stringūt et tectū supportāt et bina cōbinant et locū altiorē tenent in domib⁹: sunt pdicatores: q locū emi- nentiorē in ecclesia possidēt: et bini copulant glutino gemine charitatis: ppter hoc qd bini missi sunt: sicut legitur Luc. x. a. Visit eos binos ante faciē suā. Tectū etiā ecclesie suppor- tant. i. patientiā aploz: qui imbz tribulationū et ventos p- secutionū sustinuerūt. Imitant etiā pdicatores cedrū: quia alti sunt p conuersationē: sicut dicit apl⁹ Psal. lxxv. d. Mfra cōuersatio in celis est: Imputribiles castitate: incōbustibiles paupertatis amore. Succus eoz. i. doctrina eoz: serpētes. i. de- mones vel peccata fugat et extinguit. qn Luc. x. c. dī eis: Ecce dedi vobis potestātē calcādī sup serpētes et scorpiones: et sup omnē virtutē inimici. Cypressus hāc virtutē habere dī- cit: qz onerib⁹ nō cedit: sed sub eis ppetua stabilitate pdurat: odorem iocundū et salubrē emittit: et eandē virtutē pene quā et cedrus habet: qn laquearia cypressina minores pdicatores sūt: qui ecclesiā sicut laqueus cōstringūt: ne disspat p diuer- sos errores: qui ramos virtutū et operū suoz ad sublime collī- gunt: sicut legit Eccl. xxx. d. Cōtine et congrega cor tuum in sanctitate. Et. j. Cor. x. g. Siue māducatis siue bibitis siue aliud qd facitis: oīa in gloriā dei facite. Dicit q spōsa inuitās spōsum ad quietem: **a** Tigna domozū nostrarū. i. tui faciētis et mei coopantis. i. pdicatores omnīū ecclesiarū: sūt: b Cedrina. i. imputribiles et inuincibiles et odoriferi: sic dī- cit Cor. ij. d. Christi bon⁹ odor sum⁹ deo in omni loco i his qui salui sūt: et in his q pereūt. **c** Et laquearia nostra. i. minores pdicatores me sua doctrina colligātes: **d** Cypressina. i. redolentes et imputribiles sicut cedri. **Al. aliter**

a Tigna domozū nraz cedrina. Tigna in domo aīę sunt virtutes: q binarim sibi inuicem cōnexę cōsignationē ad munimentū dom⁹ efficiūt. Verbi grā. Magnificētia et hūilī- tas: parietia et fortitudo: cōtinētia et abstinentia: misericordia et hilaritas: strenuitas et lōganimitas: et hmoi: lāc oēs cedring sūt. i. ad modū cedri supcrescentes: sic dī Prouer. xij. a. Se- mita iustoz qsi lux splēdens pcedit et crescit vsqz ad pfectā diē. qn eis spūalī dī: Bēti. ix. a. Crescite et multiplicabimī: et replete frā. i. aīam. Crescite i habitu: multiplicamini effe- ctū. **c** Laquearia cypressina: sunt ille virtutes: q non solū vni sed omnib⁹ cōnexę sunt. Verbi grā. In domo de q loquimur inō ponit fundamētū aīę: natura: parietes: virtus actiua et vīr⁹ ptemplatīua: laquearia: fides: spes: charitas: q recte cypressing dicunt: q in conū erigunt. s. deū. Luc. x. g.

Ps. 26. Porro vni est necessariū. Et in Ps. Anā petij a dño. **E**go flos campi. Vox sponsi **Expo. Ca. II.** ad sponsam vocātis eam ad strenuitatē certamīs: ad laborē agriculturę spūalis: q inuitauerat eū ad quie- tem et amplexus lectulī floriditate: et domus pulchritudine atqz magnificentia. q. d. sponsus: O sponsa tu delectaris in quiete: secretis vis florere virtutibus: et hanc pulchritudinē

amas: ego vō aliā pulchritudinē quero. s. pletatis: et salutem multozū. Odorē meū toti mūdo innotescere cupio: qd fieri nō potest: nisi postposita quiete qua delectaris: ad plicatio- nis officiū accingaris. Qd libēter facere debes: qz et Ego flos campi. i. decor et gloria mūdi i quo pugnādū ē. Ego

q natura sū deus: sū flos campi. i. vir- ginis filius. Campus em̄ incult⁹ est: et tñ florem producit: sic beata virgo intacta et illibata: christū peperit. Ego inqz sū flos campi: omni suauitate odoriferus: aspectu decor⁹: gustu dulcis: tactu suauis: olfactu delectabilis: sed nō lecti quē tu queris: aut horri: s. cāpi p victoriā certamīs obrinēd⁹:

q. d. Ego sū brauiū i stadio currētib⁹: corona pposita in cāpo certātib⁹. qn Esa. xxvij. b. In diē illa erit dñs corona glie: et fertū exultatiōis residuo ppli sui. i. Cor. ix. d. Qēs q i stadio sūt: oēs quidē currūt sed vn⁹ accipit brauium. ij. Timoth. ij. a. Mō coronabit nisi qui legitime certauerit. Ideo em̄ dicit: Ego flos campi. q. d. q habere me desiderat: campū cer- tamīs nō fugiat. Vel ideo dicit: Ego flos campi: nō le- ctulī. i. ego sū vernās indeficiēt et mūdus naturalit⁹ adbe- rens radicib⁹ originis meę: qz a patre pcedens: nō ab eo di- uisus est: flos lectulī marcidus est: qz a radice separat⁹. Vel Ego sum flos campi. i. illis fragrans suauis: vernās locū- dius: qui p me certant fortius: et qui mibi laborāt fructuos⁹. Vel Ego sū flos campi. i. eozū q p charitatē sūt extēsi ad alios et p iusticiā: qm vtrāqz sui partē expositi. In illis em̄ salua pace cōtemplatiuoz floret sponsus fructuosus: fragrat suauis et latus: vernat ppenius. Vel Ego mō sum flos campi: fide spe et charitate currētib⁹: in futuro ero fructus lectulī pueniētib⁹. Sic qz currite vt cōprehendatis: Quasi dī car sponsę: Tu vis habere me mō fructū lectulī siue domus: suauitate mea pasci desiderās: sed ego adhuc sum flos campi p certamē obrinēdus: per laborē colligēdus: tandē mattras in fructū in eterna requie: quē est lectus amplissim⁹: domus ingens et locus spaciosissim⁹: semp sine fastidio comedēdus. Nam qui edunt inquit me adhuc esurient: et qui bibunt me adhuc sitient: Eccl. xxxij. c. De illa domo dicitur Baruch ij. c. O iust q magna est domus dei: et ingens locus posses- sionis ei⁹. Vel ideo: Ego flos campi: nō horri: qz omnib⁹ volētib⁹ ad delectabilē intūdū ac suauē odorādū exposi- t⁹: nō i horro: nō i lecto vlt domo singularit⁹ possidēd⁹: vlt in du- lus. Hoc dicit cōtra quosdā vanissimē psumētes: qui in so- lo ocio cōtemplatiōis: nō in labore actionis: vlt i sollicitudine plicationis opinant esse salutē: quasi solus lectus cōtemplati- onis sit florid⁹: et totus campus cōuersatiōis actiue sit sordidus. Qd etiā videt sentire ipsa sponsa. j. v. b. vbi sponso ro- ganti vt ei apiat: responder: Laui pedes meos: quō inquina- bo illos: Sed ne lectulus se solū floridū estimet: ne etiā hunc florē sibi solū vendicat: dicit sponsus: Ego flos campi. Et laborātibus spem fruct⁹ pmitrens: in flore em̄ fruct⁹ spe- rat: nō dicit: sum vel fui vel ero: sed sine tpe: ego flos campi: vt innueret qz semp est cū laborātibus. Barth. vlt. d. Ecce inqz ego vobiscū sum omnib⁹ diebus vsqz ad cōsummatiōē seculi. Vel Ego flos campi: qsi dicat: O sponsa noli in abscondito cubiculī vel in horro lectulī me querere: qz palā me exhibeo omnib⁹ ad cognoscendū: inueniendū: obrinēdū: vt flos campi: q nihil ē magl exposiū. Vel Ego flos cāpi. i. ex me oīs odor: oīs vernātia: oīs pulchritudo: oīs fruct⁹ ec- clesie quasi ex flore vniū et singulari. Vnde Eccl. xxxij. c. Ego qsi vītis fructificauī suauitatē odoris: et flores mei fru- ctus honoris et honestatis. Vel Ego flos campi. i. ego solus campo ecclesie vernantiā et floritiōē: suauitatē et odo- rem tribuo. Qz autē generalit⁹ florē se dicit: nō determinā- do aliquē: inde ē qz nō vniū mō floret i campo ecclesie: s. vt ita dicā: ruber in martyrib⁹: candet in virginib⁹: viret in con- fessoribus: palleat in penitētib⁹: rutilat in plicatoribus: et ita de alijs. Campus em̄ ecclesie sic habet flores electozū: sicut celū stellas. Mā sicut stella differt a stella in claritate. i. Cor. xv. f. ita flos differt a flore i colore. Christi em̄ alios rubricat imitaciōe sug passiōis